

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

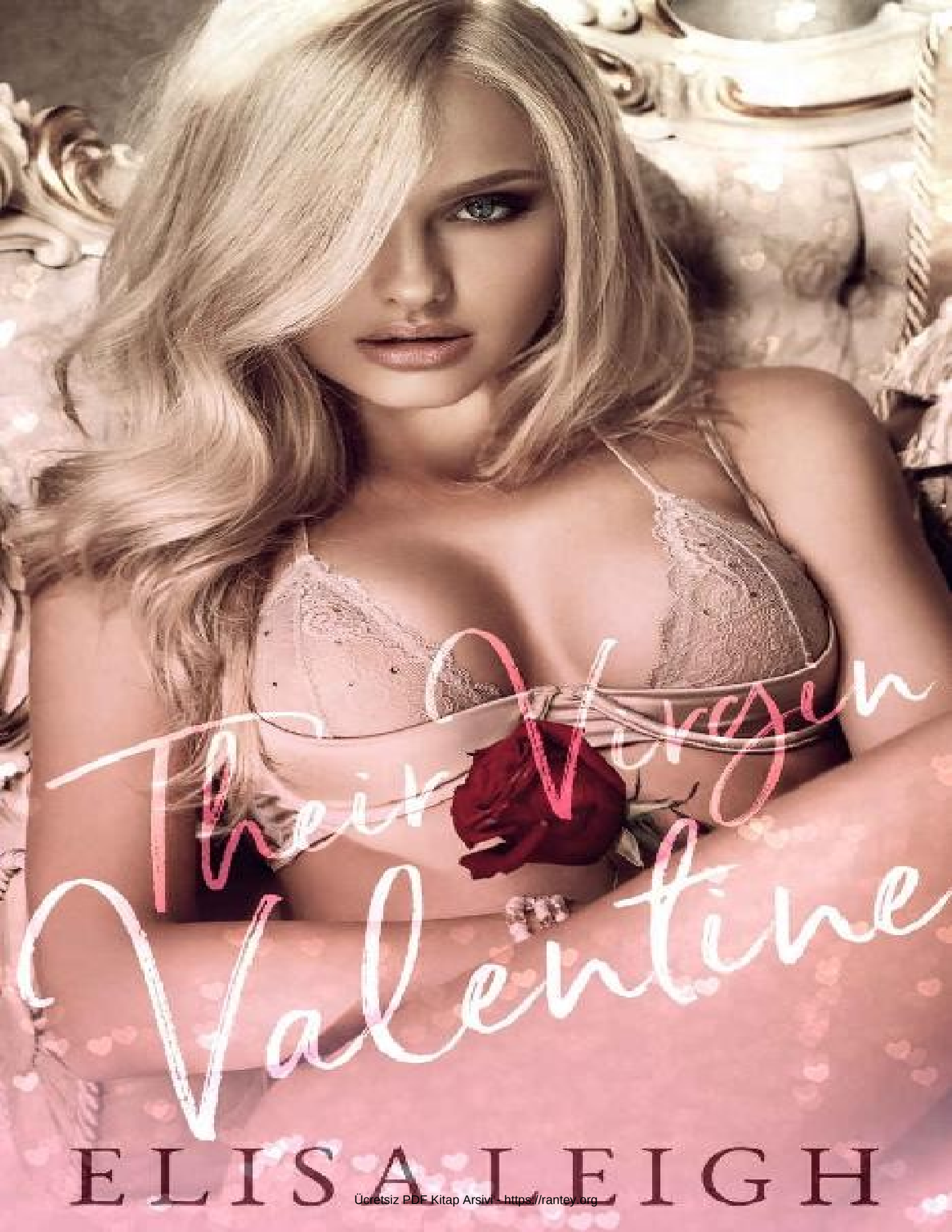
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Their Virgin Valentine

ELISA LEIGH

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ONLARIN BAKIRE SEVGİLİSİ

ELISA LEIGH

Telif Hakkı

Copyright © 2020 by Elisa Leigh

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

✿ Vellum ile oluşturuldu

İçindekiler

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Epilog Bir

Epilog İki

Teşekkür Yazar

Hakkında Ayrıca

yazan: Elisa Leigh

Onların Bakire Sevgilisi

Ryan Sloan ve Javier Perez, en yakın arkadaşları çatışmada öldüğünde, onun küçük kız kardeşi Sophia'ya her zaman bakacaklarına söz verdiler. Bu sözün onu tacizci babasından kurtarmak, deniz kuvvetlerinden emekli olmak, kendi güvenlik şirketlerini açmak ve ona delicesine aşık olmak anlamına geleceğini bilmiyorlardı. Sophia'nın tek kurallarını çiğnediğini ve Sevgililer Günü için bir randevuyu kabul ettiğini öğrendiklerinde akıllarını kaybederler. Kendilerini tutmaktan vazgeçerler. Sophia'nın kime ait olduğunu bildiğinden emin olacaklardır.

Bu kısa MFM menage romantizmi, tatlı ve buharlı olanı başka bir seviyeye taşıyor. OTT, Extra ve kadınlarına tamamen Takıntılı iki erkeğe hazır olun.

Bölüm 1

I Son yarım saat içinde saatimi beşinci kez kontrol ettim. "Jon'dan haber aldın mı?" En iyi arkadaşım ve iş ortağım Ryan'a soruyorum. Saat biri geçiyor. Sophia'nın işi bitmiş olmalıydı.

Perşembe günkü son dersini almış ve eve doğru yola çıkmıştı.

Ryan bilgisayarından başını kaldırıp kaşlarını birleştiriyor ve başını sallıyor. Telefonunu eline alıp bakıyor. "Kahretsin, hayır. Genelde bize öğlen raporunu şimdiye kadar verirdi." Diyor ve bir saniye sonra ikimizin de duyabilmesi için telefonunun hoparlörünü açarak birini arıyor.

"Patron?" Jon Whitman, en iyi güvenlik uzmanımız cevap veriyor. "Bana onun iyi olduğunu söyle," diyor Ryan.

"O gayet iyi. Aramak için bekliyordum-" "Neden ki?" Ryan homurdanıyor.

John iç çeker. "Bir gelişme oldu. Sana ve Perez'e haber vermeden önce nasıl sonuçlanacağını görmek için bekliyordum."

Hemen ayağa kalkıyorum ve Ryan'ın masasının yanında durduğu yere doğru yürüyorum. "Ne tür bir gelişme? Bize neler olduğunu anlat Jon." Talep ediyorum.

"Kahretsin. Gitmek zorundayım. O güvende. Sana mesaj atarım." Telefonu kapatmadan önce söylüyor.

"Bu da neydi böyle?" Ryan "a bakıp soruyorum.

Ryan telefonunu masasına fırlatıp kollarını başının arkasına doğru uzatırken ona ters ters bakarak, "Aklım almıyor ama önümüzdeki beş dakika içinde bize mesaj atmazsa kovulacak," diye cevap veriyor.

Ona gözlerimi deviriyorum ve ofisimizdeki kanepeye doğru yürüyüp oturuyorum ve telefonuma bir mesaj gelmesini bekliyorum.

arasında, Ryan daha hızlı tepki veren kişi. İşimiz ve değer verdiğimiz insanlar söz konusu olduğunda ikimiz de biraz kontrolcüyüz. Büyüme şeklimizden sonra kimse bizi suçlayamaz. Birinci sınıfta, yılın yarısında benimle aynı sınıfa atandığında tanıştık. Ryan öfkeli bir çocuktı ve haklı olarak öyleydi. Babası annesini dövdüğü için hapse yeni girmişti. Annesi onları Alabama'daki küçük bir kasabadan Newark, New Jersey'e, annemle benim yaşadığımız yıkık dökük apartman kompleksine taşımıştı. Annelerimiz berbat, asgari ücretli işlerde çalışıyor, kıt kanaat geçiniyorlardı. Okuldan sonra bize bakması için yaşlı bir kadına haftada yirmi dolar ödüyorlardı. Annelerimiz çalışırken, yakalanmadığımız sürece gizlice dışarı çıkar ve istediğimiz her şeyi yapardık. Newark sokaklarında çok pislik gördük. Gurur duymadığımız şeyler yaptık. On yedi yaşındayken katı Kübalı annem bize isyan yasasını verdi ve ölmeden ya da hapse girmeden önce kendimiz için bir şeyler yapmamız için yalvardı. Biz de deniz piyadesi olmayı seçtik.

Deniz Kuvvetlerine katılmak Ryan ve benim başımıza gelen en iyi şeydi. Bizi düzelttiler ve bugün olduğumuz adam haline getirdiler. Bize daha önce hiç sahip olmadığımız bir şey, bir amaç verdiler. Deniz Piyadeleri sayesinde üniversiteden mezun olduk ve doğru bağlantıları kurduk. O tek katılma kararı bizi buraya getiren yola soktu.

Ryan anahtarlarını alıp cebine koyuyor ve telefonunu alıp kapıya .

"Bekle," diyorum o ulaşmadan önce.

Ryan duruyor ve bana ters ters bakıyor. "Bize ihtiyacı olabilir. Burada oturup onun bize mesaj atmasını bekleyecek değilim."

"Jon onu aldı. Bir şey izin vermez."

Jonathan Whitman dört yıl önce güvenlik şirketimizi açtığımızda işe aldığımız ilk çalışanımızdı. Onunla deniz piyadesiyken tanışmıştık. O bizim için bir çalışandan daha fazlası, bir arkadaş, ama şu anda işinin başında ve önemli olan da bu.

"Yemin ederim V, eğer incinirse-"

Tam o sırada telefonlarımız çalıyor ve bir mesajımız olduğunu bildiriyor. Bakmak için telefonlarımızı aldık. Jon özel grup sohbetimize mesaj atmıştı.

Adamın biri Sophia'ya Sevgililer Günü'nde yemeğe çıkma teklif etmiş. Önce hayır demiş ama sonra fikrini değiştirip kabul etmiş.

Jon bize birkaç resim gönderiyor ve ben de hemen büyütüp her birine dikkatle bakıyorum. her resimde kan kulaklarıma hücum ediyor ve kıskançlık ruhumun her parçasını tüketiyor. İlk fotoğrafta Sophia, lise mezuniyet hediyesi olarak ona aldığımız beyaz Range Rover'a binmek için kapıyı açıyor. Sağ köşede ona doğru yürüyen bir adam var. Bir sonraki resimde adam Sophia'ya daha yakın, belki birkaç metre önünde ve Sophia kapısı kapalı bir şekilde ona bakıyor. Üçüncü resimde Sophia'nın başını adama doğru eğdiğini görüyorum ve adam ona daha yakın duruyor ve bir gül uzatıyor. Bir diğer fotoğrafta ise çiçeği burnuna götürmüş gülümsüyor.

"Bu da kim, V?" Ryan telefonuna bakarak homurdanıyor.

"Biliyorsam ne olayım," diye mırıldanıyorum, hâlâ bakıyorum.

Anladığım kadarıyla adam iyi giyinmiş. Bir sonraki resimde gümüş rengi bir Mercedes'e biniyor. Bu arabayı ona babası almış olmalı, bir çocuğun bunu almasına imkan yok. Son resim çocuğun plakasına ait. Bunu görür görmez, masama yürüyorum ve çocuğun plakasını aramak için yazılımı açıyorum.

Ryan ne bulduğumu görmek için arkamdan geliyor.

Sonunda arabanın Washington eyaletinde senatör Henry Theodopolis adına kayıtlı olduğunu öğreniyoruz. Hızlı bir arama bize bilmemiz gereken her şeyi anlatıyor. Theodopolis üniversitedeki sevgilisiyle evli ve Paul ile Savannah adında iki çocuğu var. Paul Theodopolis, Sophia'mızın da okuduğu Seattle Üniversitesi'nde son sınıf öğrencisi ve bir futbol yıldızı.

"Bu çocuğa evet mi dedi?" Ryan alay ediyor.

Başımı sallıyorum, kendim bile inanamıyorum.

Sophia en iyi arkadaşımız Mike'ın küçük kız kardeşi. Mike'la acemi birliğinde tanışmıştık, hepimiz liseyi bitirir bitirmez askere yazılmıştık. Beş yıl önce çatışmada öldürüldü ve o zamandan beri Sophia'ya biz bakıyoruz. Bizimle yaşamaya başladığında neredeyse on yedi yaşındaydı. Onu üniversiteye gönderdik ve hayatta ihtiyaç duyabileceği ve isteyebileceği her şeyi verdik. Karşılığında istediğimiz tek şey, bugüne kadar uyduğu tek kuralımıza uymasaydı.

Çıkmak yok.

Bölüm 2

W

Az önce ne oldu? Sevgililer Günü'nde Paul Theodopolis gibi biriyle çıkmaya gerçekten evet mi dedim? İlk randevulara , sanırım daha kötüsünü yapabilirdim. O bir

Seattle Üniversitesi'ndeki futbol takımının kaptanı ve klasik bir şekilde oldukça yakışıklı. Ben sporla pek ilgilenmem ama en iyi arkadaşım Tessa sürekli ilgileniyor ve bana futbol takımındaki erkeklerle ilgili her şeyi anlattı. Bu kız tam bir karmaşa ama onu seviyorum. Başımı sallıyorum ve eve gitmek için otoparktan çıkıyorum.

İlk randevuma çıkacağım için mutlu olmalıydım ama bunun yerine erkeklerin tepkisinden endişeleniyorum. Onların dairesine taşındığım gün gözümün önüne geliyor. Beni oturma odasına oturtular ve bana ne kadar değer verdiklerini, isteyebileceğim her şeye sahip olmamı istediklerini söylediler. Karşılığında istedikleri tek şey kimseyle çıkmamamdı. Çılgıncaydı, bu iki hırpani, dövmeli denizci, eminim ki kadınlardan paylarını almışlardı ve benden kimseyle çıkmamamı istiyorlardı. O zamanlar bu kolay bir cevaptı. Onlar çıkmamı istemiyorsa, ben de . Kardeşim yeni ölmüştü ve onlar da beni tacizci babamdan kurtarmışlardı. Onlara her şeyi borçluydum ve ne isterlerse yapacaktım.

Karnım geriliyor ve alt dudağımı sıkarak onlara haberi nasıl vereceğimi düşünüyorum. Eminim güvenlik görevlisi Jon, onlara bir erkekle konuştuğumu çoktan söylemiştir. Bir erkek benimle konuştuğunda her zaman yaptıkları gibi bana milyonlarca soru soracaklar. Yalan söyleyip bana çıkma teklif ettiğini ve benim de hayır dediğimi söyleyebilirim, ki ilk başta öyle yaptım. Bu beni sadece daha kötü hissettirir.

Onlara karşı her zaman dürüst oldum ve bugün de yalan söylemeye başlamayacağım.

Javier ve Ryan'la ilk kez kardeşim Michael deniz piyadelerinden izinli olarak eve döndüğünde onları getirdiğinde tanıştım. Michael bir gün öğle yemeğine gitmek için beni okuldan erken alarak bana sürpriz yapmıştı. Şehre geldiğini bile bilmiyordum. Park yerine vardığımızda Michael'dan daha ve kaslı iki adam arabasına yaslanmıştı. Tehlikeli görünüyorlardı. Michael'a yaklaştığımı hatırlıyorum, bu adamların ne istediğinden endişeliydim. Biri, Yankees şapkasının altında açık kahverengi saçları olan, hırpalanmış bir Amerikan oyun kurucu tipine benziyordu. Diğerinin kollarının üstünde ve altında renkli dövmeler vardı. Teni karamel renginde, gözleri koyu ve saçları siyahtı. Onları bana son birkaç yıldır bahsettiği en iyi arkadaşları Ryan ve Javier olarak tanıttığında anında rahatladım. Neredeyse on üç yaşındaydım, yanaklarım yanıyor ve onlara iyice baktığımda kalbim hızla çarpıyordu.

Sonraki birkaç yıl boyunca, Michael ne zaman eve ziyarete gelse, Ryan ve Javier hep onunla birlikteydi. İkisine de fena halde aşkıttım. Ortaokul ve lisedeki çocuklar asla kıyaslanamazdı. Onlar sadece aptal çocuklardı, ama Javier ve Ryan daha büyüktü. Bana her zaman küçük kız kardeşleriymişim gibi davrandılar ve etrafta takıldığımda asla hoş karşılanmadığımı hissettirmediler.

Kardeşimin çatışmada öldüğü haberini aldığımda yıkıldım. Ailemde güvenebileceğim tek kişi oydu. Annem ben üç yaşındayken kanserden ölmüştü ve babam acısını içerek dindiriyordu. Büyüdükçe, öfkesini nasıl Michael'dan çıkardığını gördüm. Öfkesini benden çıkarmaya çalıştığında Michael beni korudu, dayaklarıma katlandı. Bir gün babam Michael'ı incitmeye çalıştı ama o artık küçük değildi ve karşı koydu. Bu babamın bize zarar vermeye çalıştığı son seferdi. Michael eğitim kampına gitmeden önce, dayak tekrar başlarsa ona söyleyeceğime dair bana söz verirdi. Başlasaydı bile ona söylemezdim, sonunda kaçmıştı. Geri dönüp benimle ilgilenme şansını heba etmesine izin vermeyecektim, ki bunu yapacağını biliyordum. Şanslıydım ki babam beni çoğunlukla yalnız bıraktı. Babam birlikte yaşaması en kolay insan değildi, ama onun küçümseyici yorumlarıyla başa çıkabilirdim.

Lise birinci sınıfın sonunda Michael çatışmada öldürülünce her şey değişti. Babam Michael için bir cenaze töreni düzenlemeyecekti ama ben yalvardım, sonunda o da razı oldu ve onun için sade bir cenaze töreni planladı. Ryan ve Javier cenaze için tam zamanında geldiler,

Mezarlığa üniformalarıyla ve mangalarının geri kalanıyla birlikte geldiler. Cenaze töreni sırasında onların arasında oturdum ve papaz töreni yönetirken ellerini tutarak ağladım. Michael'ın ekibinin geri kalanıyla birlikte tabutunun mezara indirilmesine yardım ettiler. Bayrak töreninden sonra Ryan ve Javier bana Michael'ın ülkesi için yaptığı fedakârlığı temsil eden bir Amerikan bayrağı hediye ettiler.

Cenaze töreni bittikten sonra Michael'ın ekibinin geri kalanıyla tanıştım. Hepsi de birbirini çok önemseyen harika insanlar gibi görünüyordu. Babam kederli baba rolünü iyi oynadı ama eve dönüp yalnız kaldığımızda, Michael'ın ve annemin ölümünden beni sorumlu tutmasıyla sonuçlanan iki günlük bir alem yaptı. Onu zapt edecek ve beni onun gazabından koruyacak kimse yoktu. Koruyucum gitmişti.

Babam yorulana kadar beni kemeriyle defalarca dövdü. Beni bıraktığında, henüz gitmediklerini umarak Javier'i aradım. Javier ve Ryan birkaç dakika içinde geldiler. İçinde bulunduğum durumu görünce Ryan babamın ağzını burnunu kırdı ve Javier beni kucağına alıp taksilerine götürdü. "Ah anne," diye mırıldandı. "Çok özür dilerim. Bir daha asla."

Kafamı sallıyorum, anıları zihnimden temizliyorum. O günler karanlık günlerdi ve hayat şimdi çok daha iyi. Daha iyi ama mükemmel değil. Başlangıçta her şey harikaydı. Javier ve Ryan yanımdaydı ve sanki mükemmel bir üçlü gibiydik. Ben büyüdükçe onlar geri çekildiler ve mümkünse daha katı oldular. Beni yanlış anlamayın, onlara ihtiyacım olduğunda yanımdalar ama bir zamanlar sahip olduğumuz ilişki değişti. Onları özliyorum. Daha da kötüsü, onları istiyorum. Onları o kadar çok istiyorum ki bazen canım acıyor. Belki de uzaklaşan sadece onlar değildir.

Hepimizin paylaştığı eve yanaşıp Ryan'ın siyah Escalade'inin arkasına park ediyorum ve gözlerimi deviriyorum. Javier'in Audi R8'inin yanına park etmişti. Erkekler ve oyuncakları, sanırım. Çocuklar Deniz Kuvvetleri'ndeyken iyi yatırım yaptılar ve Michael öldükten hemen sonra çıktıklarında rahatça oturuyorlardı. Özel Kuvvetler'de çalışırken öğrendiklerini ve bilgisayar bilimleri diplomalarını ABD hükümetine danışmanlık yapmak için kullandılar. Bir yıl sonra da kendi güvenlik şirketlerini açtılar. Ne yaptıklarını tam olarak bilmiyorum ama hala devlete danışmanlık yaptıklarından eminim çünkü sık sık iş seyahatlerine çıkıyorlar. Evde olduklarından daha çok dışarıdalarmış gibi görünüyor. Evde olduklarında da işler en iyi ihtimalle yüzeysel oluyor.

Yolcu koltuğumda duran bakıyorum ve içim burkuluyor. Sevimli bir çocuğun, çünkü ona erkek dememin imkânı yok, bana bir gül vermesinden gurur duymalıyım. Bunun yerine, bana çiçek verenin ya da teklif edenin başka biri olmasını dilerdim. Derin bir nefes alıyorum ve arabamı kapatıyorum. İşten erken çıkıp eve geldiklerine ve benimle bu konu hakkında konuştuklarına inanamıyorum. Açıkçası bunun o kadar da büyük bir mesele olduğunu düşünmüyorum, özellikle de artık yirmi bir yaşında olduğum için. Ergenlik çağındayken korumacı davrandıklarını anlıyordum ama şimdi? Anlamıyorum. Onlara ne söylemem gerekiyor? Hey, ben size aşığım, ikinize de. Asla gerçekleşmeyeceğini biliyorum, bu yüzden düşündüm ki, neden şu çıkma olayını bir denemeyelim? Evet, öyle bir şey olmayacak. Kim iki erkekle birlikte olmak ister ki? Bende bir sorun olmalı. İki erkek ve bir kızdan oluşan çiftlerin yer aldığı aşk kitapları okumamın da bir faydası olmuyor. O kitaplarda hep kendimi, erkekleri de Ryan ve Javier olarak hayal ediyorum.

Evimize giriyorum ve sırt çantamı antredeki bankın üzerine bırakıyorum. Ortalık sessiz, bu da garip çünkü genelde çocuklar evdeyken arka planda müzik çalar ya da televizyon açık olur. Mutfağa girdiğimde Javier'i elinde bir bardak viskiyle adada otururken buluyorum. Beyaz düğmeli oxford gömleği dirseklerine kadar kıvrılmış, sandalyesinin arkasına asılmış takım elbise ceketıyla inanılmaz seksi bulduğum mürekkebinin gösteriyor. Ryan ayakta durmuş, pencereden arka bahçemize bakıyor, elinde bir şişe bira, koyu gri pantolonu ve açık mavi oxford'u içinde nefis görünüyor. Bunlar on iki yaşındayken tanıştığım ve büyük bir aşk beslediğim çocuklar değil. Hayır, büyüdüler ve erkek oldular. Arzuladığım erkekler. Bir sonraki nefesimden daha çok istediğim erkekler.

Javier boğazını temizliyor ve Ryan dönüp bana bakarken gözlerim ona kayıyor. İkisinin arasında kalıyorum ve okuduğum kitaplardaki gibi benimle sevişseler nasıl olurdu diye hayal etmekten kendimi alamıyorum. Bunu düşünürken bile yanaklarım kızarıyor.

"Soph, konuşmamız gerek." Javier başlıyor, karanlık gözleri benimkilere kilitlenmiş. "Tamam V," diye cevap veriyorum, ona yaklaştıkça midem bulanıyor.

Ryan kollarını göğsünde kavuşturmuş, onun yanına doğru yürüyor. "Neden başım belaya girecekmiş gibi hissediyorum?" Garip bir şekilde gülüyorum ama karşılık vermediklerinde dur.

"Bilmiyorum Soph, sen ne düşünüyorsun?" Ryan sözlerine sinirlenerek soruyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Bu tamamen saçmalık. Yirmi bir yaşındayım, istersem dışarı çıkmama izin verilmeli! Kurallarım bile olmamalı." Beklenmedik bir şekilde patladım. Bu laf nereden çıktı bilmiyorum ama şimdi söylediğime pişman değilim.

"Böyle mi düşünüyorsun? Yetişkin olduğun için herhangi bir rehberliğe ihtiyacın yok mu?" Javier beni aynı anda hem geren hem de tahrik eden bir ses tonuyla soruyor.

Ryan beklediğimden çok daha yumuşak bir ses tonuyla, "Biz sadece seni düşünüyoruz Soph," diyor. "Mike burada olsaydı, o da senin biriyle çıkmanı istemezdi. Derslerine odaklanmalısın."

"O burada değil ve siz ikiniz de benim kardeşim değilsiniz. Ne oldu? Bir hayatım olmasına izin yok mu? Bunu mu demek istiyorsun?" Öfkem enseme yakarken soruyorum.

"Okula yılda otuz bin dolar harcıyorsak olmaz. Biz ne dersek onu yapacaksın!" Javier bağıırıyor.

İkisi de bana daha önce hiç bağırılmamıştı ve bu beni derinden sarsıyor. Ama ben de hiçbir zaman onlara karşı gelmedim, her zaman onları dinledim ve istediklerini yaptım. Her zaman iyi bir kız oldum, zorunda olmadıkları halde beni yanlarına alan bu iki adamı asla hayal kırıklığına uğratmak istemedim.

Omurgamı dikleştirip kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturduktan sonra Javier'e ters ters bakıyorum. "Artık on altı yaşında değilim V. Ne zaman biriyle çıkacağıma ve kiminle çıkacağıma ben karar veririm, sen değil! Bana çıkmamamı söyleyemezsin."

"Kim bu çocuk, serseri bir futbolcu mu? Onu tanıyor musun ki?" Ryan beni ikna etmeye çalışıyor.

"Kim olduğu önemli değil. Birkaç dersime giren yakışıklı bir çocuk beni yemeğe davet etti. Bana bir gül bile verdi. Evet dedim, bu çok mu kötü?"

"Mercedes parası varsa sana bir buket almalıydı." Javier alay ediyor.

"Birinin beni çekici bulmasını istemenin nesi yanlış? Gelecek yıl üniversiteden mezun oluyorum ve kendi başıma taşınacağım. Her şey için size güvenmeye devam edemem."

"Neden olmasın?" İkisi de soruyor.

Hüzünle gülüyorum. "Siz ikiniz bir kadın bulmak, kendi ailelerinizi kurmak istemiyor musunuz?"

Javier ve Ryan uzun bir birbirlerine baktıktan sonra Ben.

"Elbette," diyor Javier.

"Bunun bu konuşmayla ne ilgisi var?" Ryan soruyor. Kalbim küt küt atıyor. "Ben yukarı çıkıp ders çalışacağım."

Javier sert bir şekilde, "Bu konuşma henüz bitmedi," diyor.

"Evet, sanırım öyle," diyerek mutfaktan çıkıp üst kattaki odama çıkıyorum.

Merdivenleri çıktığım anda ilk gözyaşı dökülüyor ve odama varıp kendimi yatağa atana kadar. Tabii ki bir kadın bulmak ve kendi ailelerine sahip olmak istiyorlar. Her erkek bunu ister. Sadece istedikleri kadın olmadığım, ailelerini kuracakları kişi olamayacağım için acı çekiyorum. Böyle hissetmekten nefret ediyorum ve bunu yapmamam gerektiğini biliyorum. Birlikte olabileceğimiz düşüncesini kafamdan atmam gerek. İşte bu yüzden bu randevuya çıkmak benim için iyi bir şey ve onlar bunun farkında olmasalar bile, bu onlar için de iyi bir şey.

Bölüm 3

"W

"Lanet olsun, V?" Kapısının kapandığını duyar duymaz bağıyorum.

Javier bana ters ters baktı. "Benden ne yapmamı istiyorsun?"

"O değil!" Kollarımı havaya kaldırarak bağıyorum. "Sanki onun babası olmaya çalışıyormuşsun gibi konuştun."

Javier iç çeker. "Bu tam bir karmaşa. Artık ne halt ettiğimizi bilmiyorum. Çok genç olduğu için beklemeye karar verdik ama ya şansımızı kaçırdıysak. Çok mu bekledik? Belki de kendimizi kandırmayı bırakıp kızın hayatını yaşamasına izin vermeliyiz Ry. Onun kadar mükemmel biri için fazla yaşlı ve hasarlıyız."

"Sakin böyle söyleme! Dünyada ona bizden daha iyi davranacak ve onu bizden daha çok sevecek kimse yok. Eğer Sevgililer Günü randevusu ve bir gül istiyorsa, bunu ona verecek tek kişi biz olacağız. Ona gerçek erkeğin ne olduğunu göstereceğiz ve birlikte olması gereken kişinin biz olduğumuzu kanıtlayacağız."

"Bunu nasıl yapacağımızı düşünüyorsun?" Javier sırtıyor.

"V'yi unutuyorsun, onu en ince ayrıntısına kadar tanıyoruz. Yıllardır gözümüz onun üzerindeydi. O çocuğu istemiyor, sevilme istiyor ve biz harekete geçemeyecek kadar meşguldük. Bu artık sona erdi."

"Yavaştan alacağız, bundan sonra buralarda işlerin nasıl yürüyeceğine onu alıştıracağız."

Sırtıyorum. "İşte şimdi konuşmaya başladın."

Javier ve ben öğleden sonranın geri kalanını gerçekleştirmek üzere olan değişiklikler için planlar yaparak geçirdik. En büyük değişiklik programlarımızda olacak. Geçtiğimiz yıl, evde olduğumuzdan çok daha fazla iş için dışarı çıktık. Bunun bir nedeni de, kadınıma sahip çıkmaktan kendimizi ne kadar geri tutarsak ellerimizi ondan uzak tutmaktır. Sophia karanlık varlığımızda bir ışık oldu. Onunla tanıştığımız ilk günden beri özel biri olduğunu biliyorduk. Üniversiteye başlamadan önceki yaza kadar duygularımız değişmedi. Javier de ben de onun nasıl bir kadına dönüştüğünü fark ettik. Artık o on iki yaşındaki küçük kız ya da kurtarılması gereken bir ergen değildi. Hayatına sahip çıkıyor ve istediğinin peşinden gidiyordu. Bunu izlemek çok seksiydi ve yaz sonbahara dönerken Javier ve ben kalpten kalbe konuştuk. İkimiz de onu hayal edebileceğiniz her şekilde istiyorduk. Javier ve benim aynı kadın hakkında ciddi düşünmemiz beni şaşırtmadı, altı yaşımızdan beri bir bütündük.

Ne kadar çok şey sakladığımız hakkında hiçbir fikri yok. Bunların hepsi bugün sona eriyor. Onu bu kadar üzgün görmek ve buna bizim sebep olduğumuzu bilmek beni öldürdü. Son beş yıldır, ona ihtiyacı olan her şeyi veren bizdik. Serseri bir çocuğun gelip yıllardır beklediğimiz şeyi almasına izin vermem mümkün değil.

Onunla konuşmak umuduyla kapalı kapısını usulca çalıyorum ama cevap yok. Kapıyı açıp iyi olduğundan emin olmak için başımı içeri uzattığımda başını yastığına yaslamış, gözleri kapalı ve elleri ritmik bir şekilde hareket ederken buluyorum, ona Noel için aldığım bebek pembesi battaniyenin altında.

O inerken ve dokunmayı hayal ettiğim bir noktayı okşarken sikim kotumun içinde sertleşiyor. "Oh, Ryan." Yumuşakça cıvıldıyor.

Gözlerim elinin battaniyenin altında, bacaklarının arasında saklandığı yerden yüzüne doğru kayıyor ve gözlerinin hâlâ kapalı olduğunu görüyorum. Tanrım. Kapısının hemen dışındaki duvara yaslanıyorum ve pantolonumun fermuarını açarak, zaten precum ile ıslak olan ağrıyan horozumu çıkarıyorum. Milyonlarca kez onu düşünerek sikimi okşadım, onu böyle hayal ettim, dudaklarımda onun adıyla boşalırken. Adımı onunkinde duymak çok fazla. Sikimi kavrayarak okşuyorum, onun seksi seslerini tekrar tekrar dinliyorum. Adımı tekrar duyduğumda, kapı aralığında durmak için dönüyorum ve lavanta dantelli külotunun altındaki bakire amını ovuşturmasını izliyorum. Kahretsin, bunları ne zaman aldı?

Sophia beyaz pamuklu tişörtünü göğüslerinin üzerinden yukarı kaldırarak transparan sütyenini gösteriyor ve sert meme ucunu sıkıyor. "Oh Tanrım V, Ryan.

Durma, boşalacağım." Ağlıyor.

İkimizin de adını duyunca sikim kabarıyor ve kalbim daha hızlı atıyor. Evet, ikimizi de istiyor. Bu düşündüğümde daha kolay olacak. Sophia'nın eli gittikçe daha hızlı hareket ediyor ve ben de onun ritmine uyuyorum. Onu bu şekilde gözetlediğim için piçin tekiyim ama umurumda değil. O mükemmel küçük amını ovarken dudaklarında bizim isimlerimiz var.

"Oh! Geliyorum!" Nefes nefese inliyor.

Ben de geliyorum prenses. Geliyorum amına koyayım. Yıllardır bu kadar sert boşalmamıştım. O beni görmeden hızla uzaklaşıyorum ve duş almak için doğruca banyoma gidiyorum. İşim bittiğinde, bir çift basketbol şortu ve bir tişört giyiyorum. Koridorda yürürken Javier ve Sophia'nın kapılarının kapalı olduğunu fark ediyorum ve yemeğe başlamak için aşağı iniyorum.

Mutfağa gittiğimde aşağıda kimse yok, bu da benim için sorun değil. Kafamı toparlamam için bana zaman veriyor. Az önce olanlar hakkında Javier'le konuşmam gerekiyor ama yalnız kalana kadar beklemem gerekecek. Sophia'nın en sevdiği yemeği, acı biber ve jalapeno mısır ekmeğini yapmaya koyuldum.

Yaklaşık otuz dakika sonra Sophia mutfağa giriyor ve ocağın üzerindeki tencereyi görünce duruyor. "Akşam yemeği için acı biber mi yaptın?" diye sorar.

"Evet, ve mısır ekmeği."

"Ön kapıyı kapat." Gülüyor.

"Lütfen buraya gel prenses," diyorum kışımı tezgâha yaslayarak.

Sophia yavaşça bana doğru yürüyor. Yeterince yaklaşıp yaklaşmaz onu kendime çekiyorum ve kollarımı ona doluyorum. İlk başta sert davranıyor ama saniyeler geçtikçe kollarını bana doluyor ve beni tutuyor. "Daha önce olanlar için özür dilerim. Sen haklıydın." Sırtını ovarken başımı onunkine yasladığımı söylüyorum.

Uzaklaşıyor ve bana bakıyor. "Sen mi? Ben mi?" İnanamayarak soruyor.

Başımı sallıyorum ve sarı saçlarını kulaklarının arkasına itiyorum. "Sen bir yetişkinsin ve ne istersen yapabilirsin. Bir şeyi yeterince çok istiyorsan, onun için savaşmaktan korkma."

Sophia'nın gözleri büyür ve yanakları kızarır.

Acaba bir saat önce odasında olanları mı düşünüyor diye merak ediyorum, çünkü bu konuyu düşünmeden edemiyorum.

Javier mutfağa girerken sert bir sesle, "Buraya gel, canım," diyor. Daha önce olanlar yüzünden onun da benim kadar üzgün olduğunu biliyorum.

Sophia ona bakıyor ve dudağını ısırtıyor, neredeyse gergin. Ona benden daha sert davrandı, bu yüzden tereddüt etmesini anlıyorum. Benim gibi çabuk sinirlenmiyor ama sinirlendiğinde bunu herkes biliyor. Bize yaklaşıyor ve başının üstünü öpüp onu V'ye bırakıyorum.

"Bağırdığım için özür dilerim V. Her şey bir anda ortaya çıktı." Adam onu sıkıca tutarken göğsüne doğru söylüyor.

Javier bana bakıyor ve ben de ona göz kırparak her şeyin yolunda söylüyorum. Başını sallıyor ve kollarındaki kızımıza bakıyor. Kalçalarını tutarak alnından öpüyor. "Üzgün olan benim. Seninle böyle konuşmamalıydım. Beni affediyor musun?"

"Tabii ki biliyorum!" Nefes nefese kaldı. "Bunun her Geyi değiştireceğinden çok korkuyordum. Seni ya da Ryan 'ı kaybetmek istemiyorum." Aramıza bakarak söylüyor.

Durdukları yere doğru yürüyorum ve elimi boynunun arkasına dolayarak başparmağımı yumuşak tenine sürtüyorum. "Bu asla olmayacak. Sen hayatımızdaki en önemli kişisin. Bunu hiçbir şey değiştiremeyecek."

Sophia alt dudağını ağzına götürüp başını sallıyor ve Javier ile benim aramda gidip geliyor. "Tamam." Diyor ve gülümsüyor.

"Şimdi kim akşam yemeği için hazır?" Ben soruyorum.

Bölüm 4

T Bugün çok garip bir gündü. Salı günkü iki dersime de gitmemle normal başladı. Sonra Paul Sevgililer Günü için bana çıkma teklif edince her şey boka sardı.

Çocuklar sinirlendi, kavga ettik ve şimdi hepimiz akşam yemeğinden sonra kanepeye kıvrılmış en sevdiğimiz filmi izliyoruz.

Yemekten  nceki konuşmamızdan beri Ryan ve Javier ile her şey yolunda. Konuştuk diyorum ama daha çok bana  zg n olduklarını ve istediğimi yapmamı söylediler. Kafam çok karışık. Mutlu olmalıydım ama sanki benim dışarı çıkmamı sorun etmiyorlardı, bu da onlara asla sahip olamayacağımı daha da kanıtlıyordu. Belki bir gün benim onlar için m kemm l olduğumu göreceklerine dair sihirli bir umuda tutundum. Evet, bunun kulağı ne kadar gerçek dışı geldiğini biliyorum. Sadece en çılgın r yalarımnda kardeşimin en iyi arkadaşlarından biri bana aşık olurdu, ama ikisi birden? Hayır, bu asla olmayacak. Yine de geçtiğimiz birkaç yıl boyunca her gülümseme ve masum dokunuş a tutunarak bunların bir anlamı olmasını umdum.

Genellikle, eğer çocuklar iş için gitmemişlerse, şu anda kapıdan içeri girmiş olurlar. Akşam yemeğini hazırlamış olurum ve yemek masasında oturup neler yaptığımı konuşuruz. Her şey gizli olduğ  için iş hakkında pek konuşmazlar.

Onları bir kez olsun evde görmek ve onlarla vakit geçirebilmek çok güzel. Son zamanlarda çok fazla iş seyahatine için bunu yapmayalı aylar oldu.  alışmak zorunda olduklarını biliyorum, anlıyorum ve bu kadar kısa başardıkları her şeyle gurur duyuyorum, ancak yine de ayrılmalarından nefret ediyorum. Sadece onların güvenliğı için endişelenmekle kalmıyorum.

çılgın görevlerine gidiyorlar, ama bazen haftalarca yoklar. Gittikleri bazı geceler Tessa'yı takılmak için davet ediyorum. Star Wars'la ilgili her şeye olan sevgimi paylaşıyor ve bu konuda benden daha da büyük bir inek.

Film izlemek yerine böyle kaç gecemiz kaldığını merak ediyorum. Önümüzdeki Mayıs ayında mezun oluyorum ve bana mezun olduktan sonra ne yapmayı planladığımı sormamış olsalar da, yakın zamanda bunu çözmem gerektiğini hissediyorum. Daha önce de söylediler, bir gün kendi aileleri ve eşleri olsun istiyorlar. Ben bunun neresindeyim? Aileden biri gibi değilim, gerçekten. Kardeşime verdikleri sözü yerine getirdikten sonra beni yanlarında isteyecekler mi? Artık hayatlarında olmama düşüncesi beni öldürüyor. Çocuklarının yarı halası olmayı hiç olmamaya tercih ederim. Belki de tekrar çıkmaya başlamadan önce benim mezun olup taşınmamı bekliyorlardır. Bana bu konuda hiçbir şey söylemediler ama ben yanlarına taşındıktan sonra hayatlarının bu kısmını askıya almışlar gibi görünüyor. Farklı düşünmemi sağlayacak bir şey görmedim ya da duymadım.

"Aklın nerede prenses?" Ryan elini yüzümde gezdirerek soruyor.

"Hmm?" Başımı kucağına yaslamış, ona bakarak soruyorum.

Ryan bana gülümsüyor. "Repliğini söylemedin."

"Çizgi mi?" diye soruyorum ve o da televizyonu işaret ediyor. Ondan televizyona bakıyorum ve haklı olduğunu görüyorum, Yeni Bir Umut'un Prenses Leia, Han Solo, Chewbacca ve Luke'un stormtrooperlar tarafından vurulduğu en sevdiğim bölümünü kaçırmışım. Ryan, Han Solo'nun paraşüte girdiği kısımda duraklatmış.

"Birisi derilerimizi kurtarmalı. Çöp kanalına, uçan çocuk!" Javier sesimi taklit ederek Prenses Leia'dan alıntı yapıyor. "Neden en sevdiğin kısım bu, mi corazón?"

Omuz silkiyorum. "Belki de güçlü bir kadın olduğu ve hayatındaki erkeklerden bir bok almadığı içindir," diyorum ve göz kırpyorum.

Javier'in gözleri açılıyor ve bir an için çizgiyi aştığımdan endişeleniyorum, ama sonra ayak bileklerimi tutuyor ve ayaklarımın altını gıdıklıyor. Kahkahalarla ciyaklıyorum ve ayaklarımı çekmeye çalışıyorum ama faydası yok.

Her şey çok hızlı oluyor. Bir anda Javier ön koluyla bacaklarımı aşağı doğru tutarak ayaklarımın altını gıdıklamaya başlıyor. Ryan kollarımı başımın arkasına çekmiş, bir eliyle tutarken diğer eliyle de karnımı gıdıklıyor

diğeriyle. kurtulmaya çalışıyorum ama çok güçlüler ve beni sıkıca kavıyorlar.

Ben kurtulmak için çabalarken yere yuvarlanıyoruz, üçümüz de bu sırada gülüyoruz. Ryan hala bileklerimi tutarken Javier iki eliyle karnımı gıdıklamak için üzerime çıkıyor.

Bir an gülüyorum ve hemen ardından sert bir şey göbeğime sürtünüyor, tam doğru noktama çarpıyor ve dudaklarımdan bir inilti kaçıyor.

Ben donuyorum. Onlar donuyor. Hepimiz donuyoruz ve kimse tek kelime etmiyor.

Tamamen utanarak gözlerimi kapattım. Bilerek inlediğimden değil, bir anda ağzımdan çıkıverdi. Çocuklara ne söylemem gerekiyor? Belki de gülüp geçebilir ve hiç olmamış gibi davranabilirim.

"Aç gözlerini, mi corazón," diyor Javier kalbimi yerinden hoplatan bir ses tonuyla.

Bunu yaptığımda Javier üzerime çıkıyor ve sanki bana bir sır verecekmiş gibi eğiliyor. "Bir sır öğrenmek ister misin?" Kulağıma fısıldıyor, elini kalçamdan geçirip yan tarafıma doğru kaydırıyor ve giderken gömleğimi kaldırıyor.

Sertçe yutkunuyorum ve başımı sallıyorum.

"Bu şimdiye kadar duyduğum en seksi sestir." Diyor, sonra kulak mememi ağzına alıyor ve dişlerinin arasında serbest bırakıyor.

"Oh, Tanrım." Mırıldanıyorum.

"Tanrı değil prenses, sadece seni tatmak için can atan iki adam," diyor Ryan, hâlâ bileklerimi tutarak.

Ryan'a baktığımda daha önce hiç görmediğim bir şekilde bana baktığını görüyorum.

"Bu gerçekten oluyor mu?" Javier'in dudaklarını boynumda hissederek nefes nefese kalıyorum. "Sadece sen istersen," diyor Javier, dirseğine yaslanıp bana bakarak

bana bakıyor. Sıcak eli gömleğimin altında geziniyor ve midemde kelebeklerin uçuşmasına neden oluyor. Elbette istediğim şey bu. On altı yaşımdan beri istediğim şey buydu ama bu hiç mantıklı gelmiyor.

Başımı sallıyorum ve Javier yanlış bir fikre kapılıp elini çekip üzerimden yuvarlanırken Ryan bileklerimi serbest bırakıyor.

"Hayır, bekle. Demek istediğim bu değildi. Bu hiç mantıklı değil."

Ryan yerden kalkmama yardım etmek için elini uzatıyor ve beni yanına çekerek tekrar kanepeye oturuyor. "O zaman neden sana göstermiyoruz," diyor Ryan, yakınıma eğilerek. Yanağıma avucunun içine alarak dudaklarını dudaklarıma değdiriyor ve beni zar zor öpüyor.

"mi corazón." Javier gergin bir sesle mırıldanıyor.

Dönüyorum ve onu yanımda otururken buluyorum. Javier ikisinden daha soğukkanlı ve akli başında olanı ama şu anda akli dengesini yitirmek üzereymiş gibi görünüyor. "V?"

Parmaklarını saçlarıma geçiriyor ve beni kendine çekerek sertçe öpüyor. Dili ağzımın kenarında süzülürken ona açılıyorum, onu istiyorum, ona ihtiyacım var. Beni daha derin öpüyor ve dili benimkine değdiğinde inliyorum, tüm vücudum her okşayışa duyarlı. Beni daha da yakın tutmak için kollarını kalçalarıma doluyor.

Ryan sırtıma bastırıyor, eli göğüs kafesimde geziniyor. "Çok seksisin prensesim. Şu anda seni izlerken çok sertleştim." İnliyor. Ryan saçlarımı yana tarıyor ve boynumu öpmeye, tenimi emmeye başlıyor ve elini göğsümün üzerinde gezdirip güçlü ve becerikli eliyle masaj yapıyor.

Javier hafifçe geri çekiliyor ve başparmağını saygıyla alt dudağımın hemen altına sürüyor. "O tek öpücük için çok uzun süre bekledim."

Olanlara inanmak çok zor. Beni de mi istiyorlar? Bu nasıl gerçek olabilir?

Ryan yüzümü ona çevirip dudaklarımı yakalamadan ve beni öpücüğüyle yutmadan önce, "Bir tane daha lazım," diye homurdanıyor.

Javier koltuktan kalkıp ayaklarımın dibinde diz çöküyor, ellerini dizlerime koyup yavaşça kalçalarımda gezdiriyor. Elleri merkezime yaklaştıkça amım zonkluyor. Elleri bunalmış hislerime sihir gibi geliyor. Javier'e bakmak için Ryan'dan uzaklaşıyorum. "Aç." Talep ediyor.

Kalçalarımın arasına girip kalçalarımı kavradığında dizlerimin bağı çözülüyor. Tanrım, sanki yanıyormuşum ve her an yanacaktım gibi hissediyorum. Eğer durmazlarsa aklımı ve kalbimi kaybedeceğim. Javier'in başparmakları kalçalarıma sürtünüyor, sıcak elleri güçlü ama dikkatli. Başparmakları daireler çizerek tozluğumun altından kayıyor. "Şimdi seni tadacağım."

"Ne?"

Dizlerimi daha da açıyor ve beni kendine doğru çekmek için kollarını kalçalarımın altından geçiriyor. Amım yüzündeyken, burnunu bacaklarımla kaplı amımda gezdirip içine çekişini izliyorum. "Sırılsıklam olmuşsun." Malzemeyi iki eliyle tutup tozluğumda bir delik açmadan önce homurdanıyor.

"Lanet olası külotun nerede?" Çıplak amıma bakarak havlıyor.

Cevap vermeme fırsat kalmadan eğilip tümseğime bir öpücük konduruyor. Kapüşonlu gözlerle bana baktığında dudaklarını yalıyor ve inliyor, gözleri başının arkasına kayıyor. Başparmaklarıyla amımın dudaklarını aralıyor ve zonklayan klitorisime üflüyor. "Ry, duramıyorum adamım." İnliyor ve amımın dibinden klitorisime kadar yalıyor. "Çok iyi. Çok, çok iyi." Javier klitorisimi ağzına alıyor ve dilini etrafında yuvarlıyor. Daha önce hiç tatmadığım bir zevk vücuduma yayılıyor.

Ryan kaldırıyor, böylece ona bakıyorum. "Sonra tadına bakacağım, ama beklerken..." Beni tekrar öpüyor, dili benimkiyle birlikte hareket ediyor ve beni erotik bir dansa sürüklüyor. Sadece öpüşmeleri bile beni mahvedecek. Elleri arkamdan gömleğimin altına giriyor, göğüslerimi avuçlarının arasına alıp onlara masaj yaparken gömleğimi yukarı kaldırıyor. "Ne kadar yaramaz bir prenses, külot ya da sütyen yok." Sert meme uçlarımı çekiştiriyor, parmaklarının arasında sıkıştırıyor, tam acının sınırında, doğrudan klitorisime bir zevk atışı gönderiyor. Gömleğimi başımın üzerinden çekip arkamıza fırlatıyor.

Her iki göğsümü de ellerinde tutarak eğiliyor ve sert bir meme ucunu ağzına alıyor. "Oh," diye zevkle nefes alıyorum. Ryan "ın boynuna tutunarak parmaklarımı Javier "in saçlarının arasından geçiriyorum ve ona sıkıca tutunuyorum. "Sakin durma. Çok yaklaştım." İnliyorum.

Javier bana bakıyor, gözlerinde yoğun bir bakış ve bir parmağını içime kaydırıyor. "Tanrım, çok sıkıydın, canım."

"Mmm," diye inliyorum.

"Bu amcık artık bizim. Söyle."

İki parmağını içime sokarken, "Senin," diye soluyorum.

"Ryan ve benden başka kimsenin sana dokunmasına izin yok. Anlıyor musun Sophia? Sana hiçbir yerde dokunamazlar, ama özellikle burada dokunamazlar." Diyor, klitorisimi sertçe emiyor ve parmaklarını tekrar tekrar içeri sokuyor.

"Ohhh."

Kalın parmaklarını içime her soktuğunda amım daha da ıslanıyor ve onun sikinin beni gerdiğini hayal ediyorum.

"Ne kadar ıslak olduğumu duyabiliyorum prenses. Boşalır boşalmaz seni yalayarak temizleyeceğim." Ryan meme ucumu ısırıldığını söylüyor, sonra Javier klitorisimi çimdiklerken diliyle yatıştırıyor.

Javier'in parmaklarının etrafına geliyorum ve Ryan zevk çığlıklarını öpüyor.

Bölüm 5

M I corazón, yani kalbim, en yakın arkadaşım onu kucaklarken yatağında uyuyor. Bizim için çözüldükten sonra onu yatak odasına taşıdık ve yatağına yatırdık. Ryan yatıyor

Ben gidip üstümü değiştirirken Sophia'yı arkamda tutuyorum. Ben dışarı adımımı atamadan Sophia usulca adımı sesleniyor. Ona dönüp baktığımda yüzünü şaşkın bir ifade kaplıyor. "Geri mi geliyorsun?" diye sordu.

"Her zaman. Her zaman sana geri döneceğim." Söz veriyorum, onun fark ettiğinden daha ciddiylim.

Başını sallıyor ve Ryan'a yaslanıp odasından izliyor. Temiz bir şort almak için yatak odama doğru yürüyorum çünkü on iki yaşında bakire bir çocuk gibi benimkine boşalmıştım. Bakire olmaktan çok uzağım, gerçi biriyle birlikte olmayalı yıllar oldu. Sophia bizimle yaşamaya gelmeden önce bile aylar olmuştu, çünkü çoğunlukla denizaşırı ülkelerdeydik ve orada çok fazla uygun kadın yoktu.

Bu gece Ryan ve benim bir kadını paylaştığımız ilk geceydi. Hayatımızın geri kalanını birlikte geçireceğimiz kadınla ilk kez birlikte olmamız çok anlamlıydı. Ryan bana geldi ve onu paylaşma fikrini ortaya attı. Erkeklerin bir kadını yatakta paylaştığını duymuştum ama bir kadını ömür boyu paylaşmak... Ryan'la paylaşacak olsam bile bunu yapabileceğimden emin değildim. Birkaç konuşmadan sonra, olası her senaryo üzerinde çalışarak, Sophia'yı paylaşmak mümkün olan tek seçenektir. Kararımızı verdikten sonra kıskançlık bir kenara bırakıldı çünkü asıl amacımız onu mutlu etmektir. Onu sahiplenmeden önce büyüye kadar beklememiz gerektiğini biliyorduk. Beklememize rağmen

hiçbir sik kafalının onun kalbine ya da yatağına girmesine izin vermeyecekti. Kimse ona dokunamayacak ve bizim olanı alamayacaktı.

Geleceğimizi planlamak için binlerce saat harcadık ama her şey Sophia'nın ne istediğine bağlı. İkimizi de kalıcı olarak kabul edebilecek mi? Bizim onu gördüğümüz gibi onun da bizi görmeyebileceğini erkenden fark ettik. Bizler piçiz ve denizciyiz, başarısızlık bir seçenek değil. İkimize de aşık olması için ne gerekiyorsa yapardık, neyse ki o da bizimle aynı şekilde hissediyor gibi görünüyor.

Ryan ve ben Mike hakkında derinlemesine konuştuk. Eğer hala hayatta olsaydı böyle hisseder miydik? Kız kardeşinin bizim gibi sert erkeklerle birlikte olmasını ister miydi? Bu soruların cevaplarını asla bilemeyeceğiz. Şu anda yapabileceğimiz tek şey, onu tüm varlığımızla severek ve gözlerindeki ışığı çalmakla tehdit eden her şeyden koruyarak anısını onurlandırmak.

Aşağı inip evin kilitli ve alarmin kurulu olduğundan emin olduktan sonra aceleyle yatağına dönüyorum. İçeri girdiğimde ikisi de uyuyor, Sophia Ryan'ın göğsünde yatıyor. Hayatımın çoğunda yalnız uyudum, iki kişiyle aynı yatağı paylaşmak alışma süreci olacak. Tanrı'ya şükür hepimizin yatakları büyük boy. Bu gece daha büyük bir yatak sipariş etmemiz gerekip gerekmediğini görmek için iyi bir test olacak, Ryan ve ben doğru zaman geldiğinde almaktan bahsetmiştik. Yorganı geri çekip kalp şeklindeki poposunun üzerine beyaz bir külot giydiğini ve Ryan'ın tişörtünü giydiğini fark ettiğimde aletim sertleşiyor. Siktir, biz şanslı adamlarız. Arkasına uzanıp kolumu ortasına doluyorum ve bacaklarımı onunkilere doluyorum.

Ertesi sabah uyandığımda Sophia kollarımda uyuyor ve Ryan bizimle yatakta değil. Güneş yeni doğmaya başlamıştı, muhtemelen koşuya çıkmıştır. Genelde birlikte çalışırız ama onu tanıdığım için muhtemelen bizi uyandırmak istememiştir.

Sophia bana doğru uzanıyor ve farkında olmadan sabah odunuma sürtünüyor. İnlememi engellemek için dudağımı ısırıyorum ama bunu tekrar yaptığında kendime engel olamıyorum. Aşağıya bakıyorum ve onun kocaman gözlerinin bana baktığını görüyorum.

"Görebilir miyim?" Masumca soruyor.

Kahretsin, rüyalarım böyle başlıyor. Uçlarımda Precum çakıl taşları var ve ona hayır diyemeyeceğimi biliyorum. Başımı sallıyorum ve Sophia dizlerinin üzerine oturuyor, örtüler üzerimizden düşüyor. Üzerimde sadece bir çift siyah basketbol şortu var. Şortumu biraz aşağı çekiyorum ve sertleşmiş sikimi tutup okşuyorum. Bir damla prekum shaftımdan aşağı damlıyor ve gözleri taşaklarım kadar takip ediyor. Sikime bakarken yüzünü izliyorum. Büyülenmiş görünüyor ve

ona aç. Aletimi tekrar yavaşça okşuyorum ve bir damla daha precum başımdan aşağı kayıyor.

"Yapabilir miyim?" O sorar.

Ne istediği hakkında hiçbir fikrim yok ama ne isterse onun. Çekingen bir şekilde uzanıp elini şaftımın etrafına doluyor ve yumuşak eli beni nazıkçe sıkarken inliyorum. "Bunun gibi mi?"

"Aynen böyle, mi corazón." İnledim. Bir dakika boyunca aletimi hissetmesine izin verdikten sonra, elimi onunkinin etrafına sarıyorum, ne kadar sert sıkmasını ve ne kadar hızlı vurmasını istediğimi gösteriyorum. Elini bırakıyorum ve şaftımda aşağı yukarı hareket edişini izliyorum, precum damlaları yolu kolaylaştırıyor. O benim ölümüm olacak.

Sophia alt dudağını ağzına götürüyor ve göğüs uçlarının gömleğinin altında sertleştiğini fark ediyorum. "Sen ve Ryan dün gece beni tattınız. Sıra bende mi?" Diye soruyor. Sophia cevap vermeme beklemeden ağzını sikime doğru indiriyor ve yarığı yalıyor.

"Tanrım," diye tıslıyorum. Sikimin başını ağzına alıyor, beni okşamaya devam ederken diliyle sihirli bir şey yapıyor. "Eğer durmazsan boşalacağım." İnliyorum ve elimi başının arkasına sürüyorum.

Aletimi bıraktı ve bana bakmadan önce dudaklarını yaladı. "Ben de bunun için gidiyorum." Sonra sikimi emebildiği kadar ağzına alıyor. Elini kılavuz olarak kullanarak önce yavaşça hareket ediyor, başı aşağı yukarı sallanıyor. Daha hızlı hareket ediyor ve daha sert emiyor ve boşalmak üzereyken yavaşlatıyor, beni kızdırıyor. Yaptığı şeyi nereden öğrendiğini bilmiyorum, çünkü bunu daha önce hiç yapmadığını biliyorum. Parmaklarımı altın rengi saçlarının arasından geçirip yumuşak tellerini çekiyorum, kontrolüm elimden kaymaya başlıyor. "Boşalacağım." Ağzına boşalmadan önce onu aletimden uzaklaştırmaya çalışarak inliyorum. Kadını pes etmiyor, sıkıca tutunuyor ve altın için giden bir şampiyon gibi horozumu emmeye başlıyor.

"Oh fuuuuck," diye inliyorum ve boğazından aşağı boşalmaya başlıyorum.

Döllerimi boşalttıktan sonra Sophia yutkunmaya başladı. Aletimi çıkardı ve bana bakmadan başını salladı.

"Soph?"

Yavaşça başını kaldırıp bana bakıyor.

"Neyin var bebeğim?" Yüzündeki ifadeden endişelenerek sordum. "Doğru yaptım mı?" Tereddütle soruyor.

"Az önce boğazından aşağı mı indim?"

Ağzının kenarında bir gülümseme beliriyor ve dudaklarını ısırarak başını sallıyor. Elimini sırtına sürüyorum ve kalçasını tutarak bana yaklaşması için onu yönlendiriyorum. Yatağa doğru kayıyor ve ben de günün ilk öpücüğünü almaya gidiyorum,

ama o kaçıyor.

"Öp beni," diye .

"Ama... sen sadece-

"

"Öp beni, açlıktan ölüyorum." Elimle boynunun arkasını kavrayarak onu ağzıma çekiyor ve iniltilerini yutuyorum.

Sophia beni kucaklıyor, benimkiyle eşleşen bir coşkuyla beni öpüyor. Külotla kaplı amı zaten sertleşmiş olan sikime sürtünüyor. Bana ne yapıyor? Çekiliyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Seni öpmek için yıllarca bekledim. Sperminin tadının beni durdurmasına izin vermeyeceğim. Söz konusu sen olduğunda, her şeyi istiyorum. Anladın mı beni?"

"Evet, V. Seni yakaladım."

Tam o sırada yere bakar ve daha önce hiç görmediği bir şey görür. "Ne zaman?" Parmağını göğsümdeki Eski İngiliz tarzında yazılmış isminin dövmesinin üzerinde gezdirerek soruyor.

"Neredeyse iki yıl önce."

"Neden?"

Saçlarını omuzlarının arkasına tarıyorum ve ellerimle ensesini tutuyorum. "Ryan ve ben bir göreve gitmiştik ve seni çok özledik. Gideli üç hafta oluyordu ve benim acımı dindirecek bir şeye ihtiyacım vardı. Uzakta olduğumuzda senden bir parçanın yanımızda olması için gidip bir tane almamızı önerdim."

"Üzerinde benim adımın dövmesi de mi var?" Ses tonunda bir umut tınısıyla soruyor.

"Bunu sen keşfedeceksin, ."

Tam o sırada Ryan odasına giriyor. "Günaydın V, prenses." Diyor ve Sophia'yı kucağına alıp omzuna atıyor.

"Çok terlemiştin!" Kız ciyaklıyor ve adam odasından çıkmak için döndüğünde kışını tokatlıyor. Yüzünde şapşal bir sırıtma var ve onu hiç görmediğim kadar mutlu görünüyor.

Banyomda duş almak için kalkıyorum, onların kendilerine ait zamanları olmasını istiyorum.

"Geliyor musun?" Ryan bana soruyor.

"Hayır, işiniz bittiğinde ikinizle aşağıda görüşürüz." Göz kırpiyorum.

Ryan bir an için bana bakıyor, muhtemelen her şeyin yolunda olduğundan emin olmaya çalışıyor ve ben de ona hafifçe başımı sallıyorum. Gülümsüyor ve Sophia omzunda sallanırken odasına giriyor, hala gülümsüyor.

RYAN

Paylaşmak hiç iyi olduğum bir şey değil. benim diyebileceğim pek bir şeyim olmadı, bu yüzden benim olan her şey benimdi ve hepsi bu. Benden başka kimsenin sahip olamayacağından emin oldum. Bu kuralın tek istisnası Javier'di. Kendimi bildim bileli Javier'le her şeyimizi paylaştık. Javier'in birinci sınıftayken öğle yemeğinde bana çikolatalı kurabiye uzatması sadece bir başlangıçtı. İkimizin de annesi bekârdı ve geçinmeye çalışıyordu ama Javier'in annesi onu okula her zaman özel bir atıştırma ile göndermeyi ihmal etmezdi. O benim annemden çok daha iyi bir anneydi, benimle ilgilenmekten çok üzüntülerini bir şişede boğmakla ilgilenirdi. Her neyse, altı yaşındaydık ve kurabiyeler önemliydi. Bir tanesini bana uzattı ve o zamandan beri bir şey paylaştığım tek kişi o oldu. aptalca ve mantıken anlıyorum ama beynim böyle çalışıyor. Javier sadece en iyi arkadaşım değil, aynı zamanda kardeşim, ona her şeyimi verirdim.

Sophia'nın hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim kadın olduğunu anladığım zamana kadar, evlenip çocuk sahibi olacağımı, beyaz çitlerle çevrili bir evde yaşayacağımı hiç düşünmemiştim. Sophia benim için her şeyi değiştirdi. Sophia her zaman özeldi. Her şey onun dünyaya bakışında ve herkese gösterdiği nezakette gizli. Altı yaşından beri ilk kez, bunun Javier ile arkadaşlığım için ne anlama geleceğinden endişelendim. Onu almasına izin verecektim ama kenarda durup izleyebilecek miydim?

Sophia'yı benimle aynı zamanlarda onun da istediğini anladığımda hiç şaşırmadım. Onu paylaşma, birlikte sevme fikrini ortaya atan bendim. Bunu gözlerinde görebiliyordum, benimle her şeyini paylaşan adam onu paylaşp paylaşamayacağını bilmiyordu. Anlamıştım. Diğer herkesi ve çiftlerin nasıl olması gerektiğine dair önyargılarını boş verin, ikimizin de umurunda değildi ama onun kalbini paylaşacağımız fikri büyüktü. Ona bunu düşünmesini söyledim, henüz bir karara varmamıza gerek yoktu. Bunun bizim için ne anlama geleceğini ve hayatlarımızı nasıl değiştireceğini birkaç hafta konuştuktan sonra Javier kabul etti. Ancak şu ana kadar bunun ne anlama geldiğini tam olarak bilmiyorduk.

Bu sabah kalktığımda huzur içinde uyuyorlardı. Bunu onlardan alamazdım. Koşuya çıktım ve ben ,

Dün gece hakkında çok düşündüm. Eve geldim ve üst katta olduklarını duydum. Aletim bir anda sertleşti ve onlara katılmak istedim ama yapmadım. Kendimi tuttum ve onlara zaman tanıdım. İlişkimiz, tıpkı diğerleri gibi, bir öğrenme eğrisine sahip olacak. Hep birlikte olduğumuz zamanlar olacak, ama sonra onunla kendi zamanımızı geçirdiğimiz zamanlar da olacak. Bir kadını paylaşmak en büyük sınav olacak ve bunun hayatımda sahip olduğum tek sağlam ilişkiyi mahvetmemesi için dua ediyorum.

Sophia'yı banyomda yatırıyorum ve duşu kadar açıyorum. Ona dönüyorum ve hemen üzerindeki tişörtü çıkarıyorum. Dün gece ne giyeceğini bulmaya çalışırken ona vermiştim. Şortumu indirip çoraplarımı çıkarmadan önce kendi gömleğimi başımın üzerine çekip fırlatıyorum. Karşımda beyaz külotuyla hayatımda gördüğüm en güzel kadın duruyordu.

Gözleri yüzümden kalbimin üzerinde adının yazılı olduğu dövmenin bulunduğu göğsüme kayıyor. Narin parmakları yazının üzerinde geziniyor ve merakla bana bakıyor. "Sende de mi var?"

"Tabii ki seviyorum. Beğendin mi?"

Başını sallıyor ve ben de ona yaklaşıyorum, böylece dolgun göğüsleri göğsüme sürtünüyor ve sert aletim karnına baskı yapıyor. Sonunda ona gerçekten nasıl hissettiğimi göstermek kesinlikle özgürleştirici. Eğilerek onu öpüyorum. Öpücük yavaş başlıyor ama hızla tutkuyla yanan bir şeye dönüşüyor. Bir elim beline dolanmışken diğer elimi külotunun içine daldırıyorum ve kaygan amına dokunduğumda inliyorum. "Çok ıslaksın prenses."

"Yesss," diye tıslıyor, ben amını okşarken ve iki parmağımı içine sokarken Onu.

Klitorisini ovarken parmaklarımı ıslak amına sokup çıkarıyorum. başparmağımla. V dün gece onun sıkı olduğunu söylerken haklıydı. Sonunda kirazını aldığımızda onu incitmemek için dikkatli olmamız gerekecek. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve külotunu bacaklarından aşağı çekiyorum. "Bir yere tutun, düşmeni istemiyorum," diyorum ona.

Bana sorgulayan bir bakış atıyor ama elini duvara dayıyor. Kalçasını öpüyorum, ayak bileğini tutuyorum ve iki parmağımla kedi dudaklarını ayırmadan ve dilimi ortasından geçirmeden önce omzumun üzerine koymasına yardım ediyorum.

"Seni tatmaktan asla bıkmayacağım prenses." İnledim ve sonra kabarık klitorisini ağzıma aldım.

Zevkle haykırıyor ve tekrar yapmadan ve iki parmağını içine sokmadan önce serbest bırakıyorum. Sophia duvara yaslanmışken, bir elimle kalçasını tutuyor, onu sabit tutuyor ve amını yalayıp yutuyorum.

"Yaklaştım," diye inliyor.

İçindeki bir noktayı ovuyorum ve o da sırtını dikleştirip yüksek sesle inliyor. "Oh Tanrım. Siktir." Ağlıyor. O noktayı tekrar ovuyorum ve amı parmaklarımın etrafında kasılıyor. İşte orası. "Tam orada, durma Ryan." İnliyor, parmaklarıma biniyor ve o yüksekliğin peşinden koşuyor. Parmaklarımı onun içine sokup çıkarıyorum, onu çıldırtan noktayı ovuyorum ve paramparça oluyor, kız cum parmaklarımı kaplıyor ve bileğimden aşağı damlıyor.

Yavaşça parmaklarımı içinden çıkarıp titremesine neden oluyorum ve onları ağızma alıyorum. Ne yaptığımı görünce nefesi kesildi. Güzel, ona her zaman daha fazla ihtiyaç duyacağımı bilmesini istiyorum.

Ayağa kalkıp onu dudaklarıma çekiyorum ve derinden öpüyorum.

"Temizlenme zamanı seni pis kız," diyorum ve alnından öpüyorum.

Bölüm 6

I

Dün derslerimi asıp feribotla Seattle'a gittik ve günü Pike Place Market'te geçirdik. Çocukken birkaç kez gitmişim ama Ryan ve Javier ile birlikte gitmek

deneyim. Dışarı çıkmak ve üçümüz olmak eğlenceliydi, kural yoktu, beklenti yoktu. Sabahımıza kahve ve çörek alarak başladık, sonra tüm mağazalara bakarak dolaştık. Biraz alışveriş yaptıktan sonra öğle yemeği yedik. Günün sonunda feribota bindiğimizde çok yorgundum ama hiç olmadığım kadar mutluydum. Eve döndüğümüzde çok ihtiyacım olan bir uykuya daldım ve uyandığımda Javier'in akşam yemeği için balık pazarından aldığımız karidesleri kullanarak karidesli fettuccine alfredo pişirdiğini gördüm. Geceyi bir önceki gece yaptığımız gibi yatağında öpüşerek ve dokunarak bitirdik.

Ne yazık ki bu sabah gerçek dünyaya geri dönmek zorunda kaldık. Ben her zamanki gibi derslerime gittim, onlar da ofislerine döndüler. Eve geldiğimde ev sessizdi, ki bu hafta içi için normal bir durum. Onlar olmadan evde olmak garip ama bu bana Ryan ve Javier'e neler olduğunu düşünmek için zaman veriyor. Onlara karşı ne olduğumu henüz konuşmadık ama bu akşam konuşmayı umuyorum. Akşam yemeği hazırlamaya koyuldum, hepimizin sevdiği bir yemek, ıspanak ve enginar dolması tavuğum, kavrulmuş patates ve salata.

Mesaj zilim çaldığında masayı hazırlamayı yeni bitirmiştım.

İş yerinde acil bir durum oldu. Konuşamıyoruz ama müsait olduğumuzda sizi arayacağız. Yarın döneceğiz.

J

Tamam. Dikkatli ol. Yarın görüşürüz.

I

Şaşırmamalıydım ama şaşırdım. Yine gitmiş olmaları berbat bir şey. Tabakları ve çatal bıçak takımlarını toplayıp masayı toplamayı bitiriyorum. Birlikte olursak böyle mi olacak? Biz Birlikte mi? Elbette, beni ne kadar çok istediklerini söylediler ve çok öpüştük. Ama şimdi ne olacak? Onlarla birlikte olma fikrini hep sevdim ama bu gerçekten nasıl bir şey olacak? Yatağımı paylaşıp bir anda çekip gidecekler mi? Böyle bir hayat kurmayı hayal bile edemiyorum.

Tabaklara konulmayı bekleyen yemeklere bakıyorum ve Tessa'yı çağırmayı düşünüyorum ama vazgeçiyorum. Onun neşeli kişiliği bile içinde bulunduğum bu bunalımdan kurtulmama yardımcı olmayacak.

Jon'a bir tabak hazırlıyorum ve dışarı çıkıp verandada durduğu yere gidiyorum. Çocuklar gittiğinde, onlar tekrar eve dönene kadar yirmi dört saat görev yapıyor.

"Jon, al bakalım," diyerek yemek tabağını uzattım.

Jon tabaktan bana bakıyor ve içtenlikle gülümsüyor. "Teşekkür ederim, Sophia." Tabağı aldı ve bana bilmiş ama hüzünlü bir gülümseme verdi.

"Bir değil."

Tüm yiyecekleri Tupperware kaplarına koymak ve mutfağı temizlemek için içeri giriyorum. Jon bunu yüzlerce kez yapmıştır. Sonunda nöbet tutmak için içeri geliyor ama beni rahat bırakmaya ve burada değilmiş gibi davranmaya çalışıyor. Mutfağı temizlemeyi bitirdiğimde hiçbir şey yemeden yukarı çıkıyorum. Zaten aç değilim. Çocuklardan haber almayı umarak telefonumu onlarca kez kontrol ediyorum ama ne arıyorlar ne de mesaj atıyorlar. Telefonum elimde uyuyakalıyorum.

Bang. Bang. Bang. Bang. Bang.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Kapı mıydı o?

Yataktan kalkıp pencereye gidiyorum ve dışarı baktığımda garaj yoluma park bir çiçek kamyonu görüyorum. Yüzümü bir gülümseme kaplıyor ve aşağıya koşup

Jon kapıda durmuş, elinde bir demet uzun saplı gülle güzel bir cam vazoyu tutuyordu.

"Senin için." Jon çiçek vazosunu bana uzattı.

Çiçekleri ondan aldığımda burnuma götürüyorum ve tatlı kokularını içime çekiyorum. Çiçekleri mutfağa götürüp tezgâhın üzerine bırakıyorum ve kartı tutucusundan alıyorum.

H Sevgililer günün kutlu olsun Sophia! Eve döndüğümüzde, düzgün bir şekilde kutlayacağız. O zamana kadar Jon seni özel bir yere götürmek için talimat verdi. Bu sadece başlangıç!

- Ryan ve Javier

I Burada olmalarını tercih ederdim ama düşünceleri benim için boşa gitmedi. Hangi kız daha fazlası vaat edilerek düzinelerce gülün kendisine teslim edilmesini istemez ki? Dışarı çıkıyorum.

Jon ayakta durmuş, oturma odasının penceresinden dışarı bakıyor. "Ne zaman gidiyoruz?"

"Otuz dakika."

"Mükemmel. İhtiyacım olan tüm zaman bu. Nereye gittiğimizi söyleyecek misin?"

Jon sırıtıyor. "Bana bunun bir sürpriz olduğu söylendi."

"Pfft." Gözlerimi deviriyorum ve hazırlanmak için yukarı çıkıyorum.

Ryan ve Javier benim için spa'da bütün bir gün planladılar. Oraya vardığımda Tessa iki büyük fincan fındıklı kahve ile beni bekliyordu. Bizi bir odaya götürdüler.

tüm vücut masajları ve yüz bakımı. Daha sonra manikür ve pedikür yaptırarak. En sevdiğim restorandan bizim için öğle yemeği getirildi ve işte o zaman Tessa'ya erkeklerle neler olup bittiğini anlattım. Benim için çok heyecanlanmıştı. Ona erkeklere karşı olan hislerimden hiç bahsetmemiş olmama rağmen, sanki zaten biliyormuş gibi davrandı.

Saçımızı ve makyajımızı yaptırarak günümüzü bitirdik. Tessa bana çocuklar hakkında endişelenmememi ve her şeyin yoluna gireceğini söyledi. Sanırım ben onun kadar iyimser değilim. Spa'dan ayrılıp Tessa'ya sarılıp vedalaşırken, arabayı Jon kullandığı için arka koltuğa geçip bugün milyonuncu kez telefonumu kontrol ediyorum. Çocuklardan hâlâ haber alamadım ve nerede olduklarını ve ne yaptıklarını merak etmek beni deli ediyor.

"Bir şey duydun mu Jon?"

Dikiz aynasından bana baktı. "Bunu söylemek bana düşmez tatlım."

Başımı sallıyorum ve eve dönerken pencereden dışarı bakıyorum. Bilmemek beni biraz delirtiyor.

Eve dönüp odama çıktığımda yatağımın üzerinde paketlenmiş birkaç hediye ve en üstte de pembe bir kart duruyordu.

Kartı elime alıp parmağımı kapağın altından geçiriyorum ve açıyorum. Kartın ön yüzü kırmızı ve ortasında beyaz harflerle Sevgilim Olur musun yazıyor, ancak 'benim' kelimesi kazınmış ve üstünde 'bizim' yazıyor. Kartı açtığımda, çocuklardan birinin yazdığı mesaj dışında boş olduğunu görüyorum.

S

Ophia,

Umarız Tessa ile harika bir gün geçirmişsinizdir. Lütfen her şeyi giy. Çok yakında görüşeceğiz.

XOXO,

Javier ve Ryan

G

Heyecanla ilk önce en büyük kutuyu açıyorum ve siyah, dökümlü, güzel bir tasarım elbise buluyorum. Kalçamın üst kısmına kadar uzanan bir yırtmacı var. Şehirde bir gece geçirmek için mükemmel.

Bir sonraki kutu altın saten külot ve sütyen seti. İçinde

Üçüncüsünde elbisemle uyumlu muhteşem bir saten clutch, dördüncüsünde ise mükemmel bir çift topuklu ayakkabı buluyorum. Küçük hediye çantasını en sona saklamıştım. Elimi içine uzattığımda iki küçük kadife kutu hissediyorum. Küçük kırmızı bir mücevher kutusu çıkarıp kapağını açıyorum. İçinde iki tane elmas kaplı yakut küpe var.

"Muhteşem," diye mırıldanıyorum, ince taşları parmaklarken.

Diğerini çıkarıp kutuyu açıyorum ve küpelerle uyumlu yakut bir kolye buluyorum.

Önce narin iç çamaşırlarımı giyiyorum. Sonra ayakkabılarımı ve ardından elbisemi giyiyorum. Adamların seçtiği mücevherlerle görünümü tamamlıyorum. Aynanın karşısında dururken kendimi hiç bu kadar güzel hissetmiş miydim bilmiyorum. En sevdiğim parfümden birkaç fis sıkıyorum ve makyajımı tazeliyorum. Bu gecenin getireceği her şeye hazırım.

Kapı çalıyor ve çocukları görmeye hazır olduğumdan daha fazla aceleyle aşağıya iniyorum. Kapıyı açtığımda Paul'ü yüzünde gergin bir gülümsemeyle, Jon'u da ona ciddi bir bakış atarken buluyorum.

"Sorun yok Jon," diye mırıldanıyorum. Jon birkaç adım geri çekiliyor ama yakınımında duruyor.

Paul, "Kesinlikle muhteşem görünüyorsun," diyor ve Ryan ile Javier'in bugün bana gönderdikleriyle alakası olmayan bir buket çiçek uzatıyor. Aman Tanrım! Onunla bu akşamki randevumu iptal etmeyi nasıl unuttum? Bunu yaptığımı inanamıyorum. Çiçekleri ondan alıyorum ama ne yapmam gerektiğini düşünürken hiçbir şey söylemiyorum. Bir an önce onu buradan çıkarmalıyım.

çocuklar eve gelir.

"Şunları suya koyarken beni de içeri davet eder misin?" Paul sorar.

Javier'in arabası garaj yoluna girip Ryan'inkinin yanına park ettiği sırada başımı hayır anlamında sallamaya başlıyorum.

"Kim o?" Paul arabaya bakarak soruyor. Tam o sırada Javier ve Ryan arabadan inip bize doğru yürümeye başlıyorlar.

"Bu... bu ummm..." Sözlerimde tökezliyorum. Önümde duran adamı öldürmeye hazır bir şekilde yaklaşmalarını izlerken kalbim göğsümde çok hızlı atıyor. Adamlar siyah takım elbise giyiyor ve ben tüm seksi ihtiyaçlarıyla onlara bakarken kelimelerimi kaybediyorum.

"Biz onun adamlarıyız. Şimdi gidin." Javier bana doğru yürüdü ve kolunu belime dolamadan önce bana bir öpücük verdi.

"Erkekler mi?" Paul üçümüzün arasına bakarak soruyor.

"Anlamadıysanız diye söylüyorum, Sophia bizim kadınıımız. Randevunuz iptal edildi. Eğer gitmezsen, seni zorlarım." Ryan homurdanarak Paul'e yaklaşır.

"O küçük sürtük bu kadar değmez." Ağzını söylüyor.

Paul uzaklaşmak için dönmeden önce Ryan gömleğini tutuyor ve onu bırakmadan önce yüzüne iki kez yumruk atıyor.

Paul geriye doğru tökezler. "Babam bunun için senin kışını tekmeleyecek." Kanlı burnunu tutarak çığlık atıyor.

"Baban da tıpkı senin bir pislik. Ona herhangi bir sorusu olursa Sloan ve Perez Security ile temasa geçmesini söyle. Olmayacağını göreceksin." Javier ona söyler.

Paul arabasına doğru yürüyor ve tek kelime etmeden arabasına biniyor. Garaj yolundan çıkıp hızla uzaklaşmasını hepimiz sessizce izliyoruz.

"Jon, teşekkür ederim dostum. Hafta sonu izinlisin." Ryan, Jon'un elini sıkıyor.

"Teşekkür ederim Jon," diyorum ve Javier'in elini sıkıp kamyonetine doğru yürümeden önce başını sallıyor.

"Yine mi sorun çıkarıyorsun prenses?"

Omzumu silkiyorum ve sırtıyorum. "Beni affetmelisin. Son zamanlarda aklım biraz meşguldü."

"Hmm..." Javier bana yan gözle bakıyor ve daha fazlasını söylemek üzereyken siyah bir limuzin garaj yoluna yanaşıyor.

"Araban seni bekliyor," diyor Ryan başımın yanını öperek ve elini sırtıma koyarak beni arabaya doğru götürüyor.

Biz yaklaşırken şoför iniyor ve bizim için kapıyı açıyor. Ryan ve Javier'in ellerini sıkarak, "İyi akşamlar," diyor ve bana başıyla selam veriyor.

Hepimiz arkaya oturduğumuzda, her iki yanımdaki adamlar, şoför kapıyı kapatıyor. Ön ve arka tarafı ayıran gizlilik camı kıvrılmış ve siyah renkle boyanmış. Araba garaj yolundan çıkarken sessiziz. Javier ve Ryan ellerimi tutuyor, parmaklarını benimkilere geçiriyorlar.

"Seni özledik, mi corazón."

"Beklenmedik bir anda ayrılmak zorunda kaldığımız için üzgünüm. Yüz yüze halletmemiz gereken bir mesele vardı."

"Bekleyemez miydi?" Hayal kırıklığımı belli ederek soruyorum.

"Bu değil." Gözlerinde bana söylemediği daha fazla şey olduğunu hissettiren bir bakış var. Javier uzanıyor ve parmağının ucuyla kulağımı çiziyor. "Sende çok güzel duruyorlar."

"Çok güzel," diye mırıldanıyor Ryan, kolyeyi parmaklıyor, sonra göğüs dekoltemin kıvrımlarını takip ediyor.

"Nereye gidiyoruz?" Ben

soruyorum. "Akşam yemeğine."

"Nerede?"

"Şimdi söylersem sürpriz olmaz, değil mi?"

Bölüm 7

"T

bu gece inanılmazdı. Teşekkür ." Mutlu bir şekilde iç geçiriyor.

Elini dudaklarıma ve üstünden öpüyorum.

"Henüz bitmedi, ."

Sophia'nın gözleri parlıyor. "Bugün çok fazla sürpriz var."

"Sen bunları ve çok daha fazlasını hak ediyorsun," diyor Ryan, kızın yüzünü kendi yüzüne çevirip bir öpücük çalmadan önce.

Akşam yemeği için Palisade'de rezervasyon yaptırdık. Buraya daha önce hiç gitmemiştik ama hayal kırıklığına uğratmadı. Sophia ile ilk randevumuz için istediğimiz deneyimin her parçasıydı. Bizi akşam için sahil manzaralı özel bir alana oturtmayı başardılar ve yemekler enfesti.

Şimdi otele doğru gidiyoruz. Sophia'nın geleceklerden haberi yok ve şaşkın gülümsemeleri ondan uzakta geçirdiği son iki güne geliyor.

Limuzin The Edgewater Hotel'e yanaşiyor ve önümüzdeki gecenin heyecanı damarlarımda dolaşiyor. Kapıyı açtığında ilk ben iniyorum ve Ryan arkasından çıkmadan önce Sophia'nın inmesine yardım ediyorum.

Çoktan giriş yapmıştık, bu yüzden doğruca asansöre ve odamıza çıktık. İçeri girdiğimizde Sophia duruyor ve ellerini ağzını kapatmak için kaldırırken nefesi kesiliyor. Odanın her yerinde, müsait olan her yüzeyde gül vazoları var. Odayı doldurmak için üç farklı çiçekçiden tüm kırmızı uzun saplı ve normal gülleri satın aldık.

"Ne yaptın sen?" Odanın etrafına bakarak soruyor.

Arkasından yaklaşıyorum ve kollarımı arkadan sarıyorum. "İşte bunu hak ediyorsun, canım," diyorum ve boynuna ağzı açık öpücükler bırakıyorum.

Sophia kucağımda dönüyor ve bana bakıyor. "Sen ve Ryan ihtiyacım olan tek şeysiniz. Tüm bunlar," diyor, odanın içinde ve kendini işaret ederek, "Tüm bunlar çok güzel ve inanılmazdı, ama eğer bir seçim yapmam gerekirse, sadece ikinize sahip olmayı tercih ederim."

"İstediğinin bu olduğuna emin misin?" Ryan durarak soruyor.

Sophia kaşları birbirine yaklaşıırken aramıza bakıyor. "Kendimi bildim bileli ikinizi de istiyorum, sadece birinizi değil, ikinizi de birlikte istiyorum. Hiçbir zaman mantıklı gelmedi ama kalbimin isteklerine engel olamıyorum."

"Aşk mantıklı değildir, bir duygudur. Anlamlandırmaya çalışma zahmetine girme. o."

"Aşk mı?" Sophia sevimli bir şekilde ciyaklar.

"Sana aşığız Sophia," diyor Ryan ve tek dizinin üzerine çöküyor, Ellerinden birini kavradı.

Ben de aynısını yapıyorum, diğerini tutuyorum. "Sana tartışmasız aşığım."

Sophia'nın geyik gözleri ayaklarının dibinde diz çökmüş bize bakıyor. Cebimden siyah kadife bir kutu çıkarıp kapağını açtığımda, içinden beş karatlık pembe elmas bir nişan yüzüğü çıkıyor ve Sophia'nın çenesi düşüyor.

"Bizimle evlenir misin?"

Sophia karşımda duruyor ve sessizce titriyor.

"Bir şey söyle prenses. Çok mu erken?" Ryan soruyor. Prensес bağına hayır anlamında sallıyor ve alt dudakını ısırtıyor.

"Hayatının geri kalanını bizimle geçirir misin? Bize çocuk verir misin, akla gelebilecek her şekilde bizi birbirimize bağlar mısın? Karımız olur musun?" Ryan soruyor.

Başını aşağı yukarı sallıyor ve ben daha yüzüğü kutudan çıkaramadan Sophia dizlerinin üzerine çöküp kollarını ikimize doluyor.

"İkinizi de çok seviyorum." Ağlıyor.

"Kraliçeler ağlamaz, aşkım," diyorum ve gözyaşlarını siliyorum.

Bana gülümsüyor ve ben daha fazla dayanamıyorum. kendime çekip derinden öpüyorum ve yüzüğümüzü parmağına takıyorum.

Sophia yüzüğe hayranlıkla bakarak, "Mükemmel," diyor.

"Sen . Bu sadece bir taş." Ryan, Sophia'yı kendi öpücüğü için kendine çekmeden önce söylüyor.

Ryan ve ben ayağa kalkıp Sophia'nın yerden kalkmasına yardım ediyoruz ve onu sesi gören geniş pencerelere götürüyoruz.

"Banyo nerede?" Sophia soruyor.

"Hemen şurada," diyorum ona, ebeveyn banyosunun olduğu yatak odasını işaret .

"Tamam, geri geleceğim." Diyor ve odadan çıkmadan önce beni ve Ryan 'ı yanaklarından öpüyor.

Şampanyayı patlatıyorum ve her birimize birer bardak dolduruyorum ama Sophia'nın geri gelmesini bekliyorum.

Yaklaşık on dakika sonra Sophia yok, Ryan'a bakıyorum ve onu pencerelerin önünde volta atarken görüyorum.

"Hey çocuklar, bana yardım edebilir misiniz?" Sophia kafasını yatak odasından dışarı uzatarak soruyor.

"Tabii ki." Aynı anda söylüyoruz ve yatak odasına doğru yürüyoruz.

İçeri girdiğimizde, daha sonra yakmak üzere hazırladığımız mumlar yanıyor ve Sophia sutyen ve külotundan başka bir şey giymeden yatağa uzanıyor.

Aletim anında sertleşiyor ve Ryan'ın inlediğini duyuyorum.

"Yardıma ihtiyacım var." Ellerini cildine sürterek söylüyor.

"Ne konuda yardıma ihtiyacın var, mi corazón?"

"Ağrım var ve bunu sadece siz ikiniz giderebilirsiniz." Parmaklarını külotunun altına sokarak inliyor.

Ryan ceketini çıkarıp boxer külotuna kadar soyunuyor, ben de aynısını yapıyorum. Sophia yatağın ortasındayken, ben onun sol yanına oturuyorum ve Ryan da sağına geçiyor.

"Bize neye ihtiyacın olduğunu söyle prenses. Ağrını ne ?"

Sophia kızarıyor ve omuzlarını silkiyor. Daha sonra, ona kelimeleri söyleteceğim ve kızarıklığın ne kadar aşağı ineceğini göreceğim, ama bu gece ona ihtiyacı olan her şeyi vereceğim.

"Çok güzelsin Sophia," diyor Ryan saçlarını kulağının arkasına iterek. "Artık benim olduğun için daha da güzelsin." Diyor ve onu öpüyor.

"Ve benimkini de," diyorum onu öperek.

Ryan sutyenin kopçasını sıkıyor, birlikte çözüyoruz. Askılar omuzlarından aşağı düşüyor ve birlikte kollarından aşağı çekiyoruz. Ellerimizin tersiyle meme uçlarını okşuyoruz, sertleşip ağzımı sulandırıyorlar. "Arkana yaslan, aşkım."

RYAN

Sophia yastıklara yaslanıyor, Javier ve ben boynundan aşağıya doğru öpüşüyoruz ve her birimiz bir meme ucunu ağızımıza alıyoruz.

"Oohhh," diye inliyor, parmaklarını saçlarımıza geçiriyor, bizi tutuyor Onu.

Ona evlenme teklif çok gergindim. Kabul etmediğinde Bir şey söylemedi, kalbim sıkıştı ve işleri aceleye getirdiğimizden endişelendim. Sonra eşim olacağına söz verdikten sonra odadan çıktı ve ben aklımı kaçıırıyordum.

İçeri girdiğimizde onu yatağa yayılmış halde bulduğumda bekleyemedim. Onun içinde olmak, onu bizim yapmak, onu en ilkel yollarla sahiplenmek istiyordum. Kalbime sahip olduğu gibi ona aletimle sahip olmak.

Külotunu yana çekiyorum ve iki parmağımı am dudaklarına sürterek inlemesini sağlıyorum. "Bizim için her zaman çok ıslaksın prenses." Mırıldanıyorum.

"Mmm... sadece ikiniz için."

Yatağın altına doğru ilerliyorum ve ayaklarının dibinde diz çöküp külotunu bacaklarından aşağı çekmeden önce külotumu indiriyorum. "Aç," diye emrediyorum ve topuklarını yataktan kışına doğru sürüklüyor ve dizlerini yana bırakıyor. "Siktir."

Sikimi yumruklayarak, parlayan amına elimi şaftımda yukarı ve aşağı pompalıyorum. Javier elini karnından aşağı ve amının üzerine kaydırıyor. Klitorisini ovuyor, sonra dudaklarını benim için aralıyor. "Kahretsin, bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel pembe kedi," diye homurdanıyorum, precum damlaları şaftımdan aşağı kayıyor.

"Hazır mısın bebeğim?"

"Lütfen, buna ihtiyacım var."

İnliyor.

Aletimin başını ıslak dudaklarının arasına sürüyorum ve sonra kendimi girişine yerleştiriyorum. "Bundan sonra geri dönüş yok prenses. Bakire amcığına sahip olduğumda sonsuza dek bizim olacak. Seni bizden almaya çalışmayı aklından bile geçiren herkesi öldürürüm. Şimdi söyle bana, bunu istediğine emin misin?"

"Yessss. Sana ihtiyacım var, Ryan. Beni döllerinle doldur."

"Siktir," inliyorum ve içine giriyorum. Çılgın bir hayvan gibi, dibe vurana kadar kadar itiyorum, toplarım kışına dayanıyor. O çok

Gelmeden önce ne dayanacağımı bilmiyorum.

"İyi misin, bebeğim? Seni incittim mi?" Eğilip dirseğimi başının yanına koyarak soruyorum.

Dudaklarını yalarken kapüşonlu gözleri bana bakıyor. "Lütfen durma. Çok iyi hissettiriyor." İnliyor.

Onu öperek, yavaş ve sık itişlerle amına giriyorum. Sophia vücudunu benimkiyle birlikte hareket ettirmeye başladığında, daha hızlı hareket ediyorum, tamamen bize ait bir ritim buluyorum. Dizlerimin üzerine oturuyorum ve beline tutunarak içine girebildiğim kadar derine giriyorum.

Ben onun içine girerken, Javier onun yanında yatağa diz çöküyor, böylece Sophia elini sikinin etrafına sarabiliyor ve okşayabiliyor. Bu çok ateşli. Omurgamdan aşağı bir karıncalanma vuruyor ve toplarım sıkılaşıyor. "Boşalacağım, kahretsin, boşalacağım," diye bağıryorum ve onu oraya götürmek için klitorisini ovuyorum. Otuz saniye sonra amcığı shaftımın etrafında kasılmaya başlıyor ve beni daha sıkı sıkıyor.

"Geliyorum," diye bağıryorum, döllerimi onun daracık amına pompalıyorum.

Bölüm 8

Ryan benden ayrılıyor ve bir süre banyoya girdikten sonra elinde bir bezle geri geliyor. Sıcak ve . Bezi bana bastırıp döllerini sildiğinde iç geçirdim.

Uzakta.

"İyi misin, "

"Neredeyse mükemmelim," diyorum Javier'e dudakımı ısırarak. "Yardım etmek için ne yapabilirim?" O soruyor.

"Benim de sana ihtiyacım var, V. İçimde olmana ihtiyacım var."

"Siktir, aşkım. Beni şimdiden boşalmaya yaklaştırdın ama seni incitmek istemiyorum. Acı çekiyor olmalısın."

Omzumu silkiyorum. "Lütfen. Yalvarmak istemiyorum ama yalvaracağım."

"Belki bir gün seni sikim için yalvartırım, ama bu gece değil. Karımız olmayı kabul ettin. Bu gece sana ne istersen vereceğim."

"Sadece bu gece mi?" Ryan sırtarak banyodan yatağa doğru yürürken soruyor. "Kraliçemizin sana ihtiyacı var, V. Onu bekletme," diyor Ryan beni kollarına çekip öpmeden önce.

Daha yeni boşaldım ve amım şimdiden daha fazlasına ihtiyaç duyuyor. Ryan'ı sırtına doğru itiyorum ve Javier'in arkamda diz çöktüğünü hissettiğimde ortasına biniyorum. Kıç yanaklarımı birbirine bastırıyor ve birbirinden ayırıyor. İki parmağını amıma sokuyor ve ben daha fazlasını isteyerek inliyorum. Parmaklarını tekrar tekrar içime sokuyor ve amım daha da ıslanıyor.

"V, benimle dalga geçmeyi bırak. Sana ihtiyacım var."

"Bana sahipsin, her ." Sikini girişime doğru hizalayarak söylüyor.

Ona doğru bastırıyorum, o daha hazır olmadan sikini içime alıyorum. Javier kıcıma şaplak atıyor, sonra tokat attığı yanağımı kavırıyor ve içime derinlemesine sokuyor.

"Aman Tanrım," diye inliyorum.

"Yaramaz kızlara şaplak atılır." Homurdanıyor.

"Yaramaz bir kız mısın prenses? Seni meşgul edecek bir şeye ihtiyacın var mı?" Ryan memelerimle oynayıp sert meme uçlarımı çekerken elimi aletinin etrafına koyarak soruyor.

Javier kalçalarımı tutarken arkamdan bana vuruyor. Dirseklerimi yatağa dayamış, Ryan'ın göğsünü öpüyordum ki Javier'in başparmağının göt deliğimde rahatlatıcı daireler çizdiğini hissediyorum. Kızıışmış bir aşüfte gibi inliyorum ve kıcımı onun için daha da dışarı çıkarıyorum, içeri iteceğini umuyorum. Bakire olabilirim ama masum olmaktan çok uzağım. Javier ve Ryan'ı yıllardır istiyordum ve bunu canlı bir şekilde hayal etmiştim.

"Bir gün seni buraya götüreceğim." Hırlıyor. "Şimdi, ikinizi de aynı anda içimde istiyorum."

"Tanrım, aşkım. Böyle şeyler söyleyemezsin." Beni tekrar tokatladı. "Ben hazır olmadan beni boşaltacaksın."

"Lütfen," diye inliyorum.

"Siktir, V. Sen almazsan ben alırım." Şaftını okşarken Ryan inliyor.

"Ne bok yersen ye. Onun kıcı benim." Homurdanıyor ve göt deliğine tükürüyor, yavaşça içeri itmeden önce başparmağını etrafına sürüyor.

"Ohhhh," diye inliyorum, siki amımı sikerken başparmağının içime girdiğini hissediyorum.

"V, dostum. Ona ne yapıyorsun? Gözleri yuvalarından fırlayacak gibi oldu."

Javier homurdanıyor ve sikinin başını kıcıma yerleştirip başparmağını çekmeden önce içimden çıkıyor. "İhtiyacın olan bu muydu?" Sikinin başını yavaşça kıcıma doğru iterek soruyor.

"Yessss mmm. Sooo iyi."

Javier kıcımdan çekiliyor ve yataktan uzaklaşıyor. "Nereye gidiyorsun?" diye haykırdım.

"Geri dönecek bebeğim, ona bir dakika ver," diyor Ryan beni yatıştırarak. "Buraya gel." Ryan doğruluyor ve beni öpüyor, sonra da aletini tam kıvamına getirip tekrar içime sokuyor. ", ihtiyacın olan buydu. değil mi, benim yaramaz prensesim?"

"Evet," diye ağlıyorum ve Ryan içimde daha derine iterken onun aletine biniyorum.

Birkaç saniye sonra Javier geri döndü, ellerini saygıyla kıcıma sürüyordu. "Al bebeğim, seni incitme riskini almak istemedim. Bu daha da iyi hissettirecek." Diyor ve içime sürmeden önce kıcımda birkaç damla sıvı hissediyorum. Birkaç saniye sonra sikişinin başını kıcıma sürüyor. "Hazır mısın?" Diye soruyor.

"Çok hazırım."

Kalçamı kavrayan Javier, kabzama kadar içime girdi. "Çok sıkı, çok sıkı." Javier inliyor. "İyi misin, aşkım?"

"Tanrım evet, ikinizin de içimde olması çok iyi hissettiriyor. Tam ve mutlak mükemmellik." İnliyorum. "Şimdi lütfen hareket et, gelmek üzereyim."

Ryan içimden çıkıyor ve tekrar sokmak için hamle yaptığında Javier çekiliyor. Senkronize bir şekilde hareket ediyorlar, gözlerimin başımın arkasına yuvarlanmasını ve amımın zonklamasını sağlayan doğru hareketi buluyorlar. Hiç bu kadar yüksek olmamıştım, hiç bu kadar iyi hissetmemiştim, tam burada, sevdiğim ve sonuçları ne olursa olsun seveceğim iki adamın arasında olduğum kadar. Ne kadar hızlı hareket ederlerse, nihai zevki bulmak için bedenimi kullanırlarsa, gerçeklik üzerindeki kontrolüm o kadar çok kayıyor. "Seni seviyorum Ryan."

"Ben de seni seviyorum bebeğim."

Hırılıyor. "Seni seviyorum V."

"Ben de seni seviyorum." Havlıyor. "Geliyorum. Siktir, geliyorum aşkım."

Bir domino taşı gibi, Ryan amımı doldururken aynı anda onun boşalması benimkini de tetikliyor.

Javier önce içimden çıkıyor ve banyoya gidiyor. Ryan bizi yuvarlıyor ve yavaşça içimden çıkıyor ama benimle kalıyor. "Az önce bana isteyebileceğim en büyük hediyeyi verdin." Gözlerimin içine derin derin bakarak söylüyor.

"O da ne?"

"Bana bir aile verdin. Bana bir yuva verdiniz. Javier ve ben daha önce sadece kardeşтик, ama şimdi hiç hayal etmediğimiz bir şekilde hayat boyu birbirimize bağlıyız. Beni ve V'yi sevdiğin için teşekkürler Sophia."

Yanağını tutarak ona gülümsüyorum. "Bana teşekkür etmene gerek yok Ryan. İkinizi de o kadar çok seviyorum ki bazen canım acıyor. Sizin dünyanızda olmak benim için bir onur."

Javier yatağa oturdu. "Sen bizim dünyamızda değilsin, aşkım. Siz bunun merkezisiniz."

Epilog Bir

L Ast gecesi mümkün olduğunu düşündüğümün çok ötesindeydi. Bana çok şey verdiler ve ben sadece bana verdikleri mutluluğun bir kısmını onlara geri verebilmeyi umuyorum.

Bu sabah ilk kez seviştikten sonra yatakta nişanlığımın arasında uzanıyorum. Derin derin nefes alıyorum ve birkaç gün içinde hayatımın nasıl değiştiğine hâlâ hayret ediyorum.

Javier bana bakarak, "Sophia, sana söylememiz gereken bir şey var," diyor.

Bana bakışı bir şeylerin yolunda gitmediğini söylüyor. "Sorun ne?"

Javier Ryan "a bakıyor ve sonra bana dönüyor. Yatak başlığına yaslanıp vücudumu çarşafı ile örtüyorum ve bana söyleyeceklerini bekliyorum. Kalbim hızla atıyor ve dünyanın başıma yıkılmasını bekliyorum. "Ne oldu?" Tamamen çıldırmış bir halde soruyorum.

"Son görevimizle ilgili."

"Göreviniz mi? Ne olmuş görevine? İş hakkında hiç konuşmuyorsun."

Ryan elimi tutuyor ve parmaklarını benimkilerle birleştiriyor. "Kardeşinle ilgili."

Başımı iki yana sallıyorum. "Ha? Mike'a ne olmuş? Sen neden bahsediyorsun?"

Javier iç geçiriyor ve diğer elimi tutuyor. "İstihbarat sayesinde kardeşinin denizaşırı ülkelerde ölmediğini öğrendik."

"Yapmadı mı?"

"Bebek değil. İlk birkaç yıl esir tutuldu ama sonra . Eve dönmeye çalışıyordu ama bu hiç de kolay olmadı, özellikle de öldüğü açıklandığından beri."

"O zaman biz kimi gömdük ve kardeşim şimdi hangi cehennemde?"

"O evde, aşkım. Onu eve getirdik."

Epilog İki

T Bugün Sevgililer Günü. Bu Sophia ile geçirdiğimiz yedinci Sevgililer Günü, her biri bir öncekinden daha özel. Ryan ve ben Sophia'yla özel bir törenle

Aruba'da sadece birkaç yakın arkadaşımızın katılımıyla. Mike, Sophia'yı sahildeki derme çatma koridorda yürüttü ve kız kardeşine bir şey olmasına izin vermektense ölmeyi tercih edeceğimize dair söz vererek onu teslim etti. Omuz omuza durduk ve Sophia'yı vücudumuzdaki son nefesimize kadar seveceğimize yemin ettik; o da sertliğimizin yumuşaklığı, karanlığımızın aydınlığı olacağına ve bizden başka hiç kimseden gül kabul etmeyeceğine söz verdi.

Sophia üniversiteden eğitim alanında yüksek lisans yaparak mezun oldu ve ortaokul matematik öğretmeni oldu. Çocukları seviyor, özellikle ergenlik öncesi canavarları. Her iki haftada bir gidip yardım ediyoruz ve o piçlerin onun tatlılığıyla oynamadıklarından emin oluyoruz. Eve gelip bize aksini hiç söylemedi, yani işe yarıyor olmalı.

Öğretmenliğinin ikinci yılında hamile kaldığında, anne ve öğretmen olmayı nasıl bir arada yürütebileceği konusunda biraz endişeliydi. Öğretmenliğe devam etmek isterse ihtiyacı olan her konuda yardımcı olacağımıza söz verdik ancak oğlumuz Finn ile evde kalmak isterse buna mecbur olmadığını söyledik. Öğretmenliğe devam etmek zorunda olduğu için değil, sevdiği için devam etmeyi seçti. Bunun için onu takdir ediyorum ama bazen keşke evde çocuklarla kalsaydı diyorum. Sonuçta daha güvenli.

Mike eve döndüğünden ve vefat olayını hallettiğinden beri çok daha iyi durumda. Yasal olarak onun için tam bir kabustu.

Aylardır. Sophia ve Mike eskisinden daha yakınlar ve onu ve ailesini haftada en az iki kez, ama çoğu zaman daha fazla görüyoruz.

"Baba, kaç ?" Simone, dört yaşındaki çocuğumuz soruyor.

"Kırk."

"Peki babam kaç yaşında?

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Fort, neden soruyorsun?"

Omuzlarını silkiyor ve ellerini havaya kaldırıyor. "Annem babalarımın yaşlı adamlar olduğunu söyledi. Ben de yaşlının ne kadar yaşlı olduğunu öğrenmek istedim."

"Oh, , değil mi? nerede?" "Finn'le mutfakta."

Kızımı omuzlarımdan atıp onunla birlikte mutfağa koşuyorum ve Ryan'ı Finn'le birlikte tezgâhta oturmuş, her ikisi de Finn'in yüzünü kaplayan çikolata hamuruyla birlikte bir çırpıcıyı yalarken buluyorum.

Sophia'yı şefkatle öpüyorum, dilinde de biraz çikolata tadı alıyorum. "Tencereye ne kadar hamur girdi?"

Sophia bana ters ters bakıyor. "Yeter," diye şımardı. "Gel buraya Simone, seni kaseden kurtardım bebeğim." Kızımızı kaptığı gibi tezgâhın üzerine, Ryan'ın yanına koyuyor. Simone'a vermem için kaseyi ve spatulayı bana uzatıyor.

"Benim nerede?" Birden kendimi dışlanmış hissederek sordum. "Şimdi anladın." Sırıttıyor.

Yolumuz geleneksel değildi ama bizim yolumuzdu ve bunu dünyada hiçbir şeye değişmezdim. Sophia kolunu sırtıma doluyor ve şişmiş karnını ovuşturarak bana doğru eğiliyor. Birkaç ay sonra ailemiz tamamlanmış olacak ama bugün dünyamız mükemmel.

Teşekkür

Jenny, bu kitaptaki ve diğer pek çok kitaptaki tüm yardımların ve cesaretlendirmelerin için çok teşekkür ederim. Sen harikasın!

Ashley, bu kitap ve daha pek çok kitapla ilgili tüm öneri ve yardımlarınız için teşekkür ederim.

MK Moore arkadaşlığın ve destekleyici sözlerin için teşekkür ederim! Seni seviyorum kızım!

Beta okuyucu ekibim (Ashley, Jennie, Jenny ve Lola) siz kızlar harikasınız! Beta okuduğunuz ve kitaplarımın bu hale gelmesine yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim.

ARC ekibim, Onların Bakire Sevgilisi'ni okuduğunuz ve incelediğiniz için teşekkür ederim. Umarım Javier, Sophia ve Ryan'ın kitabını okumayı benim yazmayı sevdiğim kadar sevmişsinizdir.

Jackson'ı sevdiyseniz, lütfen Amazon, Bookbub veya Goodreads'e bir yorum bırakmayı düşünün. Uzun ya da kısa her yorum bir yazara yardımcı olur.

xoxo,
Elisa

Yazar Hakkında

ELISA LEIGH

Panthera Security serisinin, Steel Daggers MC serisinin ve Daddy Knows Best serisinin yazarı Elisa Leigh, aşklarından tam olarak ne istediklerini, yani her şeyi ve sonsuza kadar ne istediklerini bilen erkekler hakkında ateşli aşk hikâyeleri yazıyor.

Haber bülteni için buradan
kaydolun

<http://eepurl.com/df1Zkr>

elisaleighauthor@gmail.com

www.elisaleigh.com

Elisa Leigh'in Seçkin Okuyucularına Katılın

www.facebook.com/groups/elisaleighselite

Ayrıca Elisa Leigh

Yeni Umut Şekil

Değiştirenler

Jameson

Jackson

Remington - yakında Hudson -
yakında Winston - yakında

Panthera Güvenlik

Nihayet, Sonsuza

Bizim KadarSonsuza

Kadar Bizim Sonsuza

Kadar Mücadele

Kitap 4 Cash Owens - çok yakında Kitap
5 Adam Kingston - çok yakında

Çelik Hançerler MC

PRES

ROCK

RASH & JESTER

PRENS

TRITON

CARTER

Kıvrımlı Kıvrımlı

Kadın ve Arzulu

Madison'a Sahip Olmak

Kıvrımlı Cadısı

Holding On

Holding Onto Kinsley .

Kennison Çiftliği

Aşka Koşuyor

Daddy Knows Best, MK Moore ile birlikte yazıldı

Daddy Captain

Black Hills Shifters, Cole'un Salvation kitabıyla

M.Merin birlikte yazıldı

Slate'in Teslimiyeti (M. Merin)

Ruby'nin Gücü

Gabe'in Kaderi (M. Merin)

Clearwater Curves Novella Serisi

(M.K. Moore, C.M. Steele ve KL Fast ile birlikte
hazırlanmıştır) Sweet Curves

Forever Safe Romance Serisi Loving

Summer Yazıldı MK Moore ile Birlikte

Tatlı Aşk

Kıvrımlı ve Çirkin MK Moore ile Birlikte Yazıldı

Sonsuza Kadar Güvenli Noel

Kızağı Beni Bebeğim

Noel İçin Bir Kraliçe MK Moore ile Birlikte Yazıldı

Dördüncüye Düşmek

Kırmızı, Beyaz ve Benim . -

3Kitap

Jones Kardeşler Sadie Mae'ye Aşık

Olduğu İçin Minnettar - 3. Kitap

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.